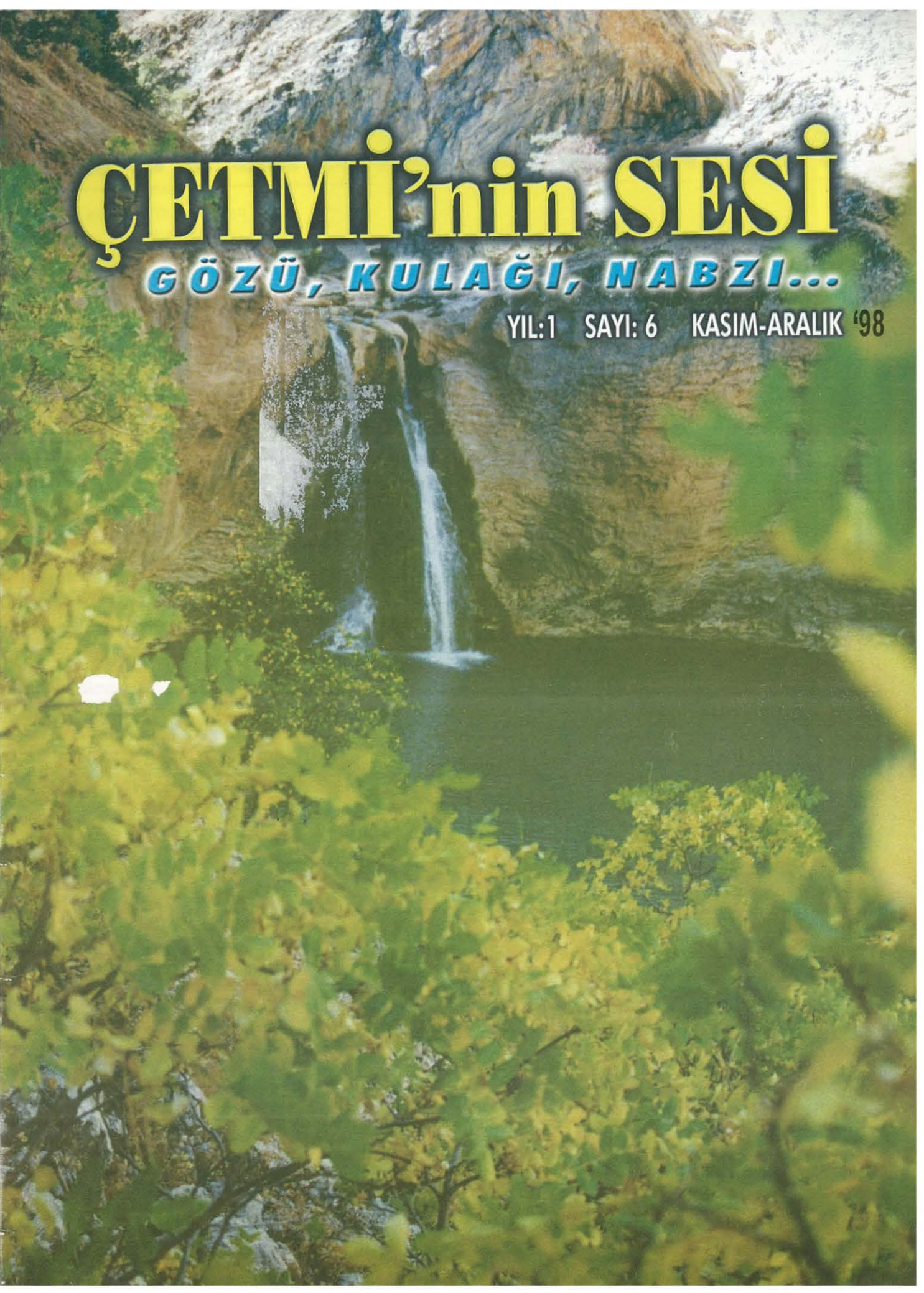

ÇETMİ'nin SESİ

GÖZÜ, KULAĞI, NABZI...

YIL:1 SAYI: 6 KASIM-ARALIK '98

AYVAT TUHAFİYE

Şeref AYVAT

*Toptan ve Perakende
Tuhafiye ve Konfeksiyon
Çeşitleri
Kalitede Öncü Kuruluş*

Aryün Bayii

* Takım Elbise	* Bayan Takımı	* Çorap Çeşitleri
* Kaban	* Manto	* Çamaşır
* Kumaş Pantolon	* Pardüse	* Pijama
* Etek	* Eşofman	* Kot Pantolon
* Bayan Bluz	* Havlu	* Gömlek
* Triko Çeşitleri	* Kravat	

*Tüm İslam Aleminin Mübarek Ramazan Bayramını
En İçten Dileklerimizle Kutlar, Nice Bayramlara Kavuşmalarını
Niyaz Ederiz.*

Adres: Tefikiye Cad. Unkapanı Sk. Kapı Cami Kible Karşısı No.13/15/KONYA
Tel: 0.332. 351 78 73 Fax: 0.332. 352 50 00

ÇETMİ'nin SESİ

Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim
Kültür ve Yardımlaşma
Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İşl. Müd.

İbrahim TIKIR

Tel : 0.332 351 79 44

ADRES

Rampalı Çarşı No: 186

K O N Y A

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU

Mehmet BALCI

Abdurrahman ÖNDER

Nurettin ÖZEL

Hasan UYSAL

Niğmetullah UÇAR

Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ

ANTALYA: Mustafa ÖĞÜT

İZMİR: Ahmet ASLAN

ANKARA: Enver ÖZEL

İSTANBUL: Kerim TIKIR

BURSA: Mahmut UÇAR

FRANSA: Eyyüp AKBOĞA

ÇETMİ: Hüseyin GÜÇLÜ

ABONE VE REKLAM İÇİN

BANKA HESAP NUMARASI:

İbrahim TIKIR

VAKIFBANK MERKEZ ŞUBESİ

2037279 Konya

GRAFİK & BASKI

Arı Ofset

Kalecik Mah. Altınbay Sk.

T.H.K. Pasajı Kat.2 KONYA

Tel: (0.332) 350 42 21

Fax: (0.332) 350 17 04

Fotoğraflar: Kerim BOZDAĞ

İÇİNDEKİLER

Çetmi'nin Sesinden / İbrahim Tıkır.....	2-3
Selam ile	4
Eğitim öğretimi / Kerim Bozdağ.....	5
Üniversiteli öğrencilerimiz	6
Bilgiler belgeler	7
Kardeşlik / Mehmet Balcı	8
Ben ki / Nurettin Özel	9-12
Dr. Ali Özel'le Başbaşa	13-15
Senden utanıyorum / Ahmet Aka.....	16
Çetmi'de Kadın / S.İzzet Çağlar	17
İslamda kadının tesettürü / Pınar Uslan	19
Sağlık / Dr. Ali Özel	20
Aile	20-21
Çocuk sayfasi	21-22
Salmıyor Gurbet / Niğmetullah Uçar.....	23
Haberler	24-25
Basında Çetmi	26
Okuyucularımızla başbaşa	27
Beldelerimiz / Alıntı	30
Geçmişimiz	31

Çetmi'nin Sesinden

İbrahim Tıkır

Bizler, hem derginin çıkışında ve bu günlere gelmesinde, hem de vakfımızın çalışmalarında küçük büyük bütün hemşehrilerimizin katkıları ile gurur duyuyoruz... Yapmış olduğumuz faaliyetler özellikle yöremiz civarında ve yurdun birçok yerinde, diğer insan topluluklarına örnek olacak şekilde imrendiricidir... Bunlar, tabii ki, el birliği güçbirliği ile nelerin yapılabileceğinin küçük bir numunesidir...

Aramızdaki birlik ve beraberliği daha da derinleştirerek sağlamlaştırsak, en olmadık işlerin, bir anda olmuş-bitmiş bir hale geldiğini göreceğiz ve anlayacağız...

Bugün için, vakfımızın, hemşehrilerimizden her zaman yardım toplayan bir anlayışla yürümesi mümkün değil-

dir. Yaptığınız yardımların karşılığını gerek manevi gerekse maddi anlamda sizlere veren bir hüviyete büründüğümüz

kervanı yürütecektir..

Sadece üniversite gençliğine sahip çıkmak ile yetinmeyip, eğitim ve kültür alanında yeni çalışmalar ve atılımlar gerçekleştirilecektir. Bunun ilk örneği Çetmi'mizden değişik görüntülerin yer aldığı yeni takvimimizdir. Dergimizin yayını sürdürmesi ve muhteva açısından dolgunluğu göz kamaştırıcı ve yüz ağartıcıdır. Bugün bırakın küçük bir kasabayı, ilçe, hatta bazı illerin bile böyle bir yayın organı yoktur...

Vakfımızın hizmetleri noktasında bu güne kadar yapılanları göz önünde tutmakta fayda

an, eminiz ki her Çetmili canla başla bu hizmet yarışının gönüllü bir neferi olacaktır. Kimisi maddi gücü ile, kimisi emeği kimisi de dili ve duası ile adlarını şükranla andığımız ilk kurucularımızın başlattığı bu

vardır kanaatindeyiz... Muhtaç durumda olanlara yardım, ilköğretim binamızın bir katının belediyemiz ile birlikte inşası, ağaç dikimi faaliyetleri, Çetmililer günü etkinlikleri... Çet-

mi'nin Sesi dergisinin yayını v.s...

ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEMDE YAPILMASI

GEREKLİ HİZMETLER:

-Çetmi'nin ağaçlandırılması meselesi hızlandırılarak, aksatılmadan devam ettirilmeli ve bu uğurda hiçbir fedakarlıktan kaçınılmamalı...

-Sadece üniversitede okuyan gençlerimize değil, bütün hemşehrilerimizin okumak istidadında olan çocuklarına (vakfımızdan yardım talep edilmesi durumunda) sahip çıkılmalı... Yardım isteyemeyen ve fakat muhtaç olduğu araştırılarak tesbit edilen hemşehrilerimizin durumu da dikkate alınmalı...

-Tarım ve ziraate elverişli topraklarımızın kullanımı noktasında alternatif projeler üretilerek, sulama projeleri ile birlikte halkımızın bu konuda önü açılmalı...

-Kasabamızda tapu kadastro çalışmalarının devam ettiği şu günlerde sahipsiz kalan arazilerin bir kısmı vakfımıza tapulanmalı... Bu yoldaki prosedür bir an önce başlatılmalı...

-Köyde veya başka bir yerde hastalık, afet, yaralanma, ölüm v.s. durumu ile karşılaşan her hemşehrimizin dertlerine tercüman olup sahip çıkılmalı...

-Vakfımızın hemşehrilerimi-

zin yoğun olarak yaşadığı bölgelerde, özellikle Antalya, İzmir ve Bursa'da birer temsilci seçmesi ve bulundurması bugün için bir zaruret halini almıştır... Bunu bir an önce gerçekleştirmeli ve o bölgelerden vakfımızın hizmetlerine sahip çıkacak kuruluşlarla diyalog sağlanmalı...

-Çaresiz kalınan noktalarda kamuoyu oluşturarak ilgili çevrelerin dikkati köyümüze ve yöremize çekilmeli... Bu noktada dergimizin işlevi gözardı edilmemeli. Dergiyi basıncı adedini artırarak, bilhassa politikacılar ve bürokrasiye, basın yayın kuruluşlarına, önemli iş merkezlerine ve toplumsal kuruluşlara (Dernek, vakıf, sendika gibi) devamlı ve düzenli bir şekilde ulaştırmalıyız. Bir politikacı yada bürokrata kendi çabalarımızla ulaşamayız ama, vereceğimiz postalama ücreti ile istediğimiz yere verdiğimiz mesajlarla birlikte dergimiz vasıtasıyla ulaştırırız.

-Önümüzdeki dönemde kasabamıza mutlaka bir kütüphane kurulmalı. Zaten belediyemizin bu yönde çalışmaları var.. Vakfımız bu noktada üzerine düşeni yapmalı...

-Hizmette öncü olan Çetmililere Çetmililer gününde ödül verilmeli ve bunun için seçici bir kurul oluşturulmalıdır.

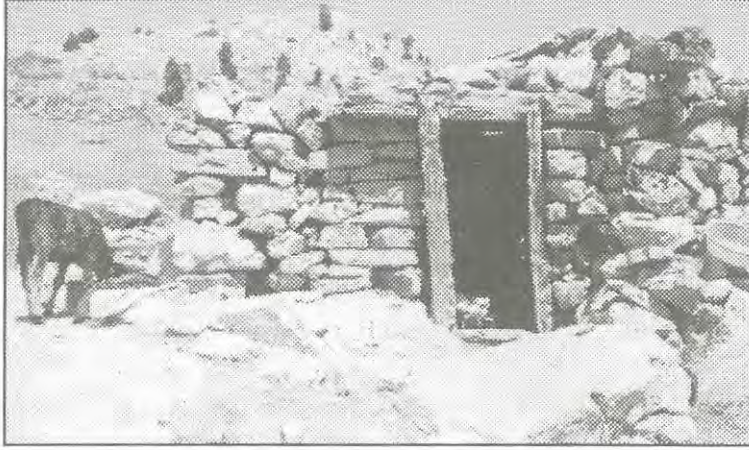
-Vakfımızın hizmetlerine süratli bir şekilde kesintisiz de-

vam etmesini sağlayacak yeni bir yapılanma şarttır. Bunun için vakıf merkezini devamlı açık tutacak ve gerekli iletişimi sağlayacak kadrolu bir eleman alınmalı... Alınacak personelin işi ve görevi vakıf başkanının talimatı doğrultusunda şekillendirilmeli...

-Yurt dışında bulunan hemşehrilerimiz vakfımıza yardım talep ederken değil her zaman hatırlanmalı ve onlar için yapılabilecekler ortaya konup bir an önce yapılmalı... Bu noktada dergimizin birinci ve ikinci sayısında yer alan, «YURT DIŞINDA YAŞIYAN HEMŞEHRİLERİMİZ VE MESELELERİ» isimli makaleler dikkate alınmalı...

Değerli hemşehrilerim, dilek ve temennilerimizi sıraladığımız hususlarda mutlaka unuttuğumuz noktalar vardır... Onları sizin önerilerinizle daha da zenginleştirebiliriz... Bu güne kadar yapmış olduğumuz faaliyetlerle sizin karşınıza çıktık... Yaptıklarımızın hesabını vereceğiz, veriyoruz... Sizler de bu vakfın gerçek sahipleri olarak hesap sorun, neyin neden, nasıl olduğu hususunda tereddütleriniz varsa bunu bize iletin ki biz cevap verebileyim ve konuyu aydınlatayım...

Bu düşünceler ışığında hepinizi saygı ve sevgi ile selamlıyor, yaptığımız toplantının vakfımız için hayırlı olmasını temenni ediyorum.

SELAM İLE

Dergimizin 6. sayısı ile nihayet siz değerli hemşehrilerimizin huzurundayız. Bu sayı ile birlikte birinci yılımızı tamamladık... Dergiye düzenli biriktiren okuyucularımızın ellerinde bulunan sayıları ciltletmelerini öneririz.. Hem kaybolması ihtimali ortadan kalkar, hem de Çetmi-mizle ilgili güzel bir kaynak her an elimizin altında bulunur.

Elinizde tutmuş olduğunuz bu dergi, eğer gereken yerlere düzenli bir şekilde devamlı ulaştırılırsa ve her Çetmili onu dikkatle takip eder, okur, okutursa gerçekten Çetmi'nin gözü kulağı nabızı olur...

Bugün dünya, hızlı bir iletişim ağı ile birbirine bağlanmış, herkes her toplum, kendi sesini duyacak vasıtaları en iyi şekilde kullanmanın yollarını aramaktadır. Haberleşme ister propaganda amaçlı olsun, ister kültür, turizm v.s. her ne gayeyle de olsa olsun, toplumların geleceğini etkilemekte, onların istismârine yön vermekte, hatta hayat biçimlerini belirlemektedir...

Bir yetkiliye sesimizi duyurmak, problemlerimizi aktarmak istersek, karşılaşacağımız güçlükleri düşün-

lim? Vaktimizi ve paramızı harcayacağız, sözlü yada yazılı, var olan problemimizi aktaracağız... Şayet dinletebilirsek derdimize çare olmalarını bekleyeceğiz... İşimizi yaparlarsa ne âlâ, ya yapmazlarsa? O zaman, bu işi bizim için önemliyse yeni yollar, yeni çarelere başvuracağız.. Halbuki elimizdeki yayın or-

Halbuki bunu gerçekleştirmek çok basit ve kolay... Dergiye ulaştırması mümkün olan her noktaya ulaştırmak...

Dergimizin bu sayısında İstanbul'da bulunan Sayın Nureddin ÖZEL'in yazısını dikkatle okumanızı, çevrenize de okutmanızı öneririz. Yazıyı okuduktan sonra ne demek istediğimizi daha da iyi anlayacağımızı ümit ederiz.

Nurettin Özel'le yapacağımız çok özel ve ayrıntılı bir röportajı gelecek sayılarımızda okuyabilirsiniz.

Bu sayıda Sayın Dr. Ali ÖZEL'le yaptığımız söyleşi, Nigmetullah UÇAR'ın «Özledim» şiiri Belediye başkanı-mız Mehmet BALCI'nın «Kardeşlik» konusunu işlediği mevzu, değerli gazeteci-yazar-şair Ahmet AKA'nın nefis üslubu, bilgiler-belgeler, çocuk sayfası, haberler, basında Çetmi ile huzurlarındayız...

Umarız bu kervan yolda kalmaz ve hedefine aşkla, şevkle devam eder...

Ekmeğini taştan çıkaran, güzel insanların beldesi Çetmi ve Çetmi'nin Sesi, bu sese sahip çıkan her hemşehrimize gurur duyacaktır...

Vesselâm...

Okuyucularımızın dikkatine
Bu sayımız ile birlikte birinci cildimiz
tamamlanmıştır.
Dergimizi biriktirenlerin
ciltletmelerini öneririz.
Abone olupta ellerine ulaşmayan
sayılardan eksikliği olanların dergiye
Kerim Bozdağ P.K.191 ANTALYA
adresinden istemeleri
önemle rica olunur.

ganı ile gerekli yerlere ulaşmak, problemlerimizi dile getirmek ve sonuçlarını takip etmek çok basit ve önemli... Bu önem, o problemin ulaştırılması ile kalmıyor, herkes var olan meseleden haberdar ediliyor...

Dileğimiz, problemlerimizi yansıtabilecek bir ayna olabilmek...

DURUM DURUM

Eğitim - Öğretim

Kerim Bozdağ

"İslam'ın ilk emri oku" hitabını bilmeyen yoktur.

Okumak, hayatı, çevreyi, insanı, kainatı yoktan var edilen, canlı cansız tüm varlıkları.... Onları keşfetmek, neden, niçin, nasıl sorularına cevap aramak ve sonuçta "buldum" diyebilmek.

Evet okumak, bilinmeyene açılan kapının anahtarıdır. Bilgi ve bilme yükümlülüğü insanoğlu için doğumla başlar. Zaten Peygamberimiz de; "Doğuştan mezara kadar ilim tahsil ediniz" demiyor mu?

İlim tahsil etmenin, okumanın yolu, DOĞRU DÜRÜST eğitimden geçmektedir. Eğitim, öylesine önemli bir mevzudur ki, faydaları hususunda söz söylemek, kalem oynatmak akıl kârı bile değildir....

Köpekler eğitilir, kediler eğitilir, kuşlar eğitilir... İnsanlar, aileler, çocuklar, askerler eğitilir... Niçin?

Daha güzel bir dünya, daha iyi yarınlar için değil mi?

Çevremize toplumumuza baktığımız zaman, belli bir eğitimi almış, tabiri caizse "okumuş" insanların bazı meselelerde daha da başarılı olduğunu görürüz....

Ne kadar sevindirici bir gelişmedir ki, Çetmi-mizden de bir sınıfı dolduracak kadar gencimiz üniversitede okumaktadır. 30-40 gençten bahsediyoruz...Türkiye şartlarını göz önüne getirir, üniversite sınav maratonunu düşünürsek, bu küçümsenecek bir rakam değildir.

İsteriz ki bu sayı daha da artsın.Çetmi'li tüm genç-

lerimiz aynı zamanda üniversiteli olsun....

Bilgide zirvelerde dolaşan, ahlakta, imrenilen, iman ve aksiyonda en önde giden, pırıl pırıl tertemiz bir gençlik, tertemiz bir nesil....

Onların yürüyecekleri yol, açacakları çığır, bizlerin kurtuluş destanını yazacaktır.

Bizler, sadece onlar için değil ilkokuldan üniversiteye tüm gençlerimiz için varımızı yoğumuzu feda etmesini bilirsek, onlar bizlere borçlu oldukları bilgilerle, bizi, toplumumuzu ve ülkemizi aydınlatacaklardır.

Cehaletin karanlığında bozalayan insanlığı kurtaracak, her nevi, yolsuzluğun, ah-laksızlığın, fuhşun, kısaca beğenmediğimiz, insanlığın zararına olan her fiilin tek bir panzehiri vardır. Eğitim, eğitim, eğitim.

Kendi nesillerini eğitmesini bilmeyen milletlerin kaderi; köleliktir, sefalettir, cehalettir...

Kendi aslını unutan bir neslin suçlusu, ona sahip çıkmayan atalarıdır....

Onlara sahip çıkmak, geleceği kucaklamak, yarınlara yürümek ve ebediyyen yaşamaktır.

"Ölürse bedenler ölür, ruhlar ölesi değil" mealinde bir söz söyler şair, bizim ölmeyen ruhumuzu azaptan kurtaracak tek şey, geride bırakacaklarımız olacaktır. Geride bırakacaklarımız ise; Yeter ki; Kitab'ın buyruğunu dinleyenlerden olsun ve okusun...

"Sonradan görme insanlar da maymunlar gibidir, onlar kadar beceriklidirler. Şkbal mevkîinde olduklarını görürsünüz, yük-selirken gösterdikleri maharete hayran olursunuz. Zakat şahikaya ulaştıkları zaman, onların utanılacak taraflarından başka birşey görünmez.
-Balzac-

Üniversite'de Okuyan Öğrencilerimiz

1- M.Akif Avcı	S.Ü. Ziraat Fak. 3.Sınıf/KONYA	15- Hasan Ali Yeşil	S.Ü.Fen.Fak. Fizik IV. Sınıf/KONYA
2- Yusuf Avcı	S.Ü. Tıp Fak. 1.Sınıf/KONYA	16- Mehmet Yazıcı	S.Ü. Taşkent M.Y.O. Harita Kad. I.Sınıf/TAŞKENT
3- Ali Bircan	S.D.Ü. M.Y.O. Pazarlama 2. Sınıf/ISPARTA	17- Emine Özgül	S.Ü. Fen Edb. Fak. Sosyoloji IV./KONYA
4- Mehmet Bircan	İ.Ü. Siy Bil. Fak. Kamu 4. Sınıf/İST.	18- Hasan Karaçam	Gazi Ü.Kırşehir Eğt. Fak. III.Sınıf /KIRŞEHİR
5- Ahmet Yazıcı	Niğde Ü.Ulukışla M.Y.O. Muhasebe 1.Sınıf/NİĞDE	19- Ahmet Balcı	S.D.Ü. İlahiyat Fak. III.Sınıf/ISPARTA
6- Şahin Özel	Karadeniz Tek. Ün. Eğt. Fak. Biyoloji Böl. 3.Sınıf/TRABZON	20- Ahmet Akkoca	İ.Ü. Hukuk Fak. III.Sınıf/İSTANBUL
7- Ercan Uçar	Akdeniz Ü.Antalya M.Y. O. İnşaat 2. Sınıf	21- Hasan Balcı	U.Ü. İlahiyat Fak II Sınıf/BURSA
8- Özlem Boz	Dokuz Eylül Ün. İktisat Fak./İZMİR	22- Ali Osman Balcı	S.Ü. İlahiyat Fak 1. Sınıf/KONYA
9- Mustafa Yıldırım	Sakarya Ü.F. Ed. Fak 3.Sınıf/	23- Ebubekir Balcı	S.Ü. İlahiyat Fak 2. Sınıf/KONYA
10- Sami Özel	S.D.Ü. İlahiyat Fak. 2.Sınıf/ISPARTA	24- Atilla Alper Koç	Ege Ü.M.Y.O. Gıda 1.Sınıf/
11- Yavuz S.Tırır	S.Ü. İkt. İşletmesi 2. Sınıf/KONYA	25- Pınar Uslan	D.E.Ü.İlahiyat Fak./İZMİR
12- Gökhan Bayram	S.Ü. Fen Ed. Fak. Edebiyat 3.Sınıf/KONYA	26- Hakan Balcı	S.Ü. Adalet M.Y.O.KONYA
13- Abdullah Balcı	S.Ü. İlahiyat Fak IV./KONYA	27- Turgut Coşkun	A.Ü.M.Y. Okul/ANKARA
14- Mustafa Cengiz	Dokuz Eylül Ü.Buca Eğt. Fak. Edb. Bölümü 2.Sınıf/İZMİR	28- Sami Aslan	M.Ü. E. Fak./İSTANBUL
		29- İsmail Uslan	İ.Ü. Siy. Bil. Fak./İSTANBUL
		30- S. Alpaslan Tırır	İ.Ü. İşl. Fak./İSTANBUL
		31- Pınar Özel	A.Ün.Filoloji Bölümü/ANKARA

"Zamanı durdurabilir misiniz? Çocukluğumu gençliğimi geri getirebilir misiniz? Ya ölüme ne yapacaksınız? ölümü öldürebilir misiniz? Sizin teklifleriniz belki kabir kapısına kadar bir ölçüde geçerli olabilir. Ama ya ötesi? Eğer orada beni yalnızlığımdan kurtarıp mutluluğa kavuşmamı sağlayabilecekseniz, söyleyin, beni ikna edin"

Gecmişimiz Hakkında Bilgiler-Belgeler

Tarih insanlığın ortak hafızasıdır. Tarihi olmayan milletler, tarih olmaya mahkumdur. Bizi geçmişimize bağlayan şeyler nelerdir? Sorusuna verilecek cevap, şüphesiz ki onlarla olan bağımızı ispatlayacak yazılı ya da yazısız eserlerdir... Geçmişten kalan bir taş parçası, bir harabe, mağaralarda bulunan bir resim ya da heykel, en küçük bir alet, hatta insan iskeleti, fosiller..... Yazılı kaynaklar.. evet bütün bunlarda, eğer iyi muhafaza edilmişlerse, geçmişin izleri vardır ve insanlık geçmişini bu kalıntılarla öğrenmektedir.

Geçmişini bilmeyenler, geleceğini de bilemez... Ma-zî ile yoğrulmak, istikballe bütünleşmektir.

Bundan böyle dergimizin her sayısında geçmişimiz-

den bir yaprak koparıp önünüze koyacağız. Bunu isterse-niz ulu bir çınarın dalından koparılmış bir sonbahar yap-rağı sayın, ister yeni yeni aslını nesli ile buluşturan müte-vazi bir çabanın ilk meyveleri... Takdir sizindir. Yayınla-yacağımız belgeler arasında gezinirken, tarihin rafların-daki tozu kaldırıp, sis perdelerini aralayacağız.

İlk yayınladığımız belge Osmanlı ordusuna ait bir "REDİF TEZKİRESİ"dir.

Sonra.... Peygamber Efendimizin soyundan gelenlerle ilgili bir "SİYADET VESİKASI", nüfus cüzdanları, tapu ka-yıtları ve diğer bilgiler belgeler... ellerinde bu tür yayın-lanmaya değer belgeler olanların bize ulaştırmaları duru-munda onlara da yer verilecektir.

REDİF TEZKİRESİ

Defter Numrosu: I

Veraka Numrosu: 44

Asitani Tecavüz Etmess cihetiyle Redife Nakl Olunacaklara

Mahsus Tezkiredir

Sancak ve kaza ve karyesiyle

İsmi ve pederinin ismi ve lakabı: Konya sancağında Hadim Ka-zasının Çetmi Karyesinden Hasen Oğlu Mehmed

Redif Kur'a Numrosu: 282

Sinni (yaşı) 29

Boyu Orta

Çehresinin Rengi Buğday

Gözlerinin Rengi Elâ

Bıyığının Rengi Kumral

Alamet - Mahsusa Tammmmm

Tevellüdü 70 Numro: 217

(Bir satır okunamadı)

Dahili Asitan Olduğu Tarih:..... Sene 1290

Birinci Kur'asında Mahalli Halisi

İkinci Kura'sında Budahi

Üçüncü Kurasında Bu dahi

Dördüncü Kurasında Bu dahi

Beşinci Kurasında İki biraderi askerde diğeri sağır terk

Altıncu Kurasında Bu dahi

Darende -i Tezkire

Balada

Balada künyesiyle ve eşkali muharrer olan Mehmed Bin Hasen ismine kura isabet etmeksizin nizami dairesinde asitani askeriye tecavuz eylediği cihetle sınıfı redife nakl ve ilhak olduğundan bundan böyle nizamina tevfikane sekiz sene asakiri redife silkinde bulunmak ve hini lüzumunda celbve cem'ile silah altına alınıb asakiri nizamiye misilli istihdam olunmak ve senede bir kerre tayin olunan mahallere tecam-mu'la icrayı talim ve teallüm eylemek üzere işbu tezkire tahrir ve temhiren yedine ita kılındı.

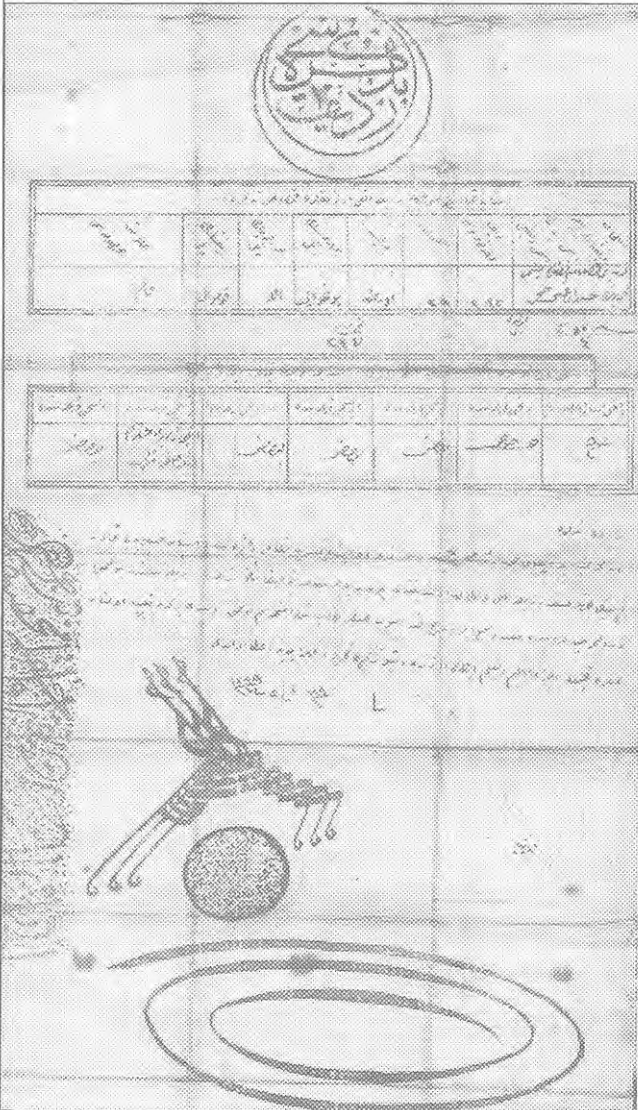
İmza

Ve Mühür: Muhammed Rauf Orduy-ı Humayun Muşiri (Marşalı)

Sol kenardaki yazı birinci satırın aynısıdır:

Asitani Tecavüz Etmess cihetiyle Redife Nakl Olunacaklara Mahsus

Tezkiredir
(Taraftından Okunmuştur)
Mehmet Eminoglu

KARDEŞLİK

Mehmet Balci
Bölgediye Başkanı

6. sayı ile sıcak aile yuvanıza ve işyerinize konuk olurken, herşeyden çok muhtaç olduğumuz islam kardeşliğinden söz etmek istiyorum. İslamın bize sunduğu bir çok değer gibi, önem veremediğimiz bu umdeden dolayı da aramızda sevgi ve saygı azalmış, kin ve düşmanlıklar toplumu, işgal etmiş ve bu yüzden kuvvetimiz zaafa uğramış, birbirine düşman bölük pörçük gruplar haline gelmişiz.

En önce kulak vermemiz gereken yüce kitabımızca "Mü'minler ancak kardeşlerdir." Kardeşlerinizin arasını düzeltiniz ve Allah'tan korkunuz ki merhamet edilesiniz. (Hucurat 10) Fermanıyla, inanan insanların kardeş olduğunu ve bu kardeşliğin öz kardeşlikten daha ileri seviyede olması gerektiğini vurgulamıştır.

İçtimai hayatımızda kalbi rabitalar tesis etmek üzere konan bu ilâhi düsturun önemi, azıcık bir tefekkür etmekle, gayet güzel bir şekilde anlaşılacaktır sanırım.

Kardeşlik duygularıyla yoğrulan müminler topluluğunu bir hayal edin! Bir birlerini Allah için seven bir topluluk, ne kadar huzurlu ve mutlu olur, ne kadar güçlü olur.

Milli şairimiz bu konunun önemini:

"Girmeden tefrika bir millilete düşman giremez, toplu vurdukça yürekler, onu top sindiremez" mısralarıyla öz olarak ifade etmiş, birlik beraberlik ve kardeşliğin değerini açık bir şekilde dile getirmiştir.

Şanlı Peygamberimiz (SAV) de :

"Allah'ın öyle kulları vardır ki, onlar peygamberler ve şehitler değildir. Fakat peygamberler ve şehitler kıyamet günü onlara gıpta ederler. Ashab-ı kiram sordu:

- Ya Resûlallah: onlar kimlerdir bize bildirseniz

- Onlar aralarında bir kan bağı ve mal mevzuu olmadığı halde sırf Allah için birbirlerini seven ve yardımlaşan kullardır. Vallahi onların yüzleri nûrdur ve nurdan makam üzerindendirler"

Bu duyguların bütün unsurlarıyla yaşandığı şanlı tarihimize şöyle bir nazar atfedelim: bu yüce esaslar etrafında kanatlanmış ecdadımız, zaferden zaferine koşmuş Çanakkale'yi geçilmez yapmış, güzel yurdumuzda iştahtları olan haçlıların arzularını kumsaklarında bırakmıştır. Bununla da yetinmeyerek islâmın gür sesini bütün dünyaya haykırmış, insanlığı ve medeniyeti dünyanın pek çok yerine ulaştırmış, mazlumların feryatlarını dindirmiş, zalimlerin başına nereden olursa olsun bir balyoz gibi inmiş ve yeryüzünde denge unsuru olmuştur.

Ne zaman ki hislerimizle hareket eder olduk, kardeşliği unuttuk, kendi görüşümüz ve düşüncemiz yüzünden başkalarını acımasızca dışladık ve müşterek değerlerimizi hiçe saydık, o zaman düşmanlarımızın gözünde gücü kuvveti olmayan bir topluluk oluverdik.

Bu gruplaşmalar bazen daha da ileri götürülerek, partimizden, tarikatımızdan olmıyan kardeşlerimizi tekfir derecesinde suçladık, birbirimize silahlar çekmek suretiyle tamiri mümkün olmıyan kavgalar ve facialar yaşadık. Öyle oyunlara geldik ki: ölen niçin öldürüldüğünü ve öldüren de niçin öldürüldüğünü bilmeden birilerinin piyonu oldu.

Partimiz, tarikatımız ve mezhebimiz ne olursa olsun, din kardeşliğinde bir bütün oluştursak, asgari müştereklerimizde bir araya gelebilsek ve

birbirimizi Allah için sevebilsek ne güzel bir topluluk oluştururuz.

Konuya ışık tutan bir hadisi şerifte:

"İman etmedikçe cennete giremezsiniz, bir birinizi sevmedikçe de gerçek iman etmiş olmazsınız" buyuruyor kâinatın efendisi.

Başka bir hadisi şerifte:

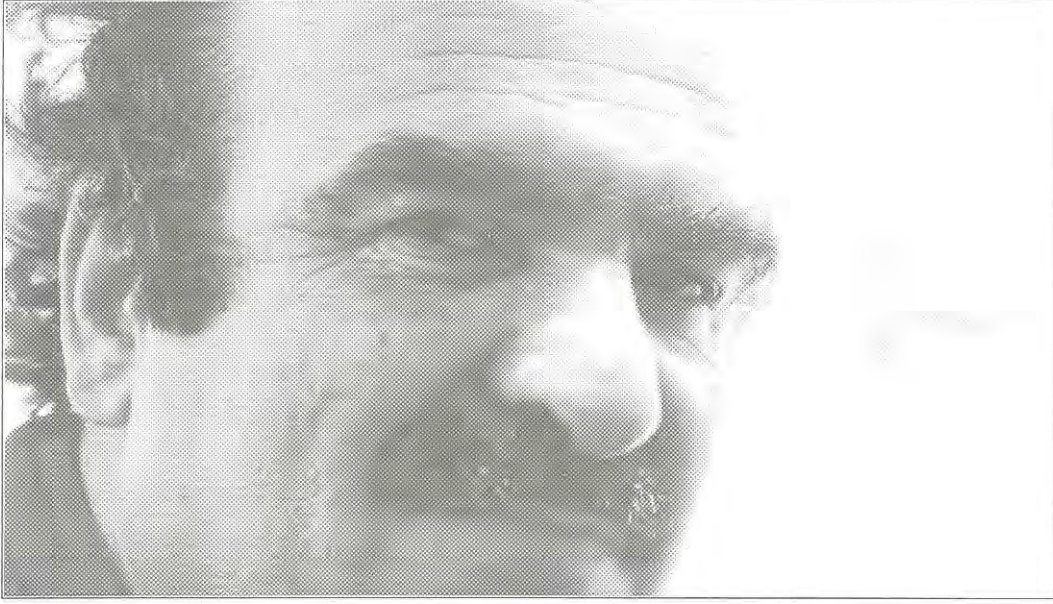
"Müslüman, müslümanın (din) kardeşidir. Müslüman kardeşine zulmetmez ve onu düşman eline vermez. Her kim, müslüman kardeşinin yardımında bulunur ve onun ihtiyacını temin ederse, Allah da ona yardım eder. Her kim, bir müslümanın sıkıntılarından birini giderirse Cenab-ı Hak buna mukabil kıyamet sıkıntılarından birini def eder. Her kim bir müslümanın ayıbını örterse Allahü Teâlâ ahirette onun ayıbını örter" buyuruyor.

Yukarıda zikrettiğimiz âyet ve Hadislerin ışığı altında, her zamankinden daha fazla birlik ve beraberliğe, kardeşliğe ihtiyacımız olduğunu vurgulamak isterim. Seçimlerinde yaklaşmış olması konuya daha önemli hale getiriyor.

Kalplerin daha çok merhamet duyguları ile dolup taştığı yaklaşan Ramazan ayı da bizim için güzel bir fırsattır.

Bu fırsatta değerlendirerek, görüş ve düşüncemiz ne olursa olsun, birlikte yaşama mecburiyetimiz ve kardeşlik duyguları, etrafında birleşelim, bir birimizi sevelim, sevelelim çünkü dünyada kimse baki kalmıyacaktır.

Birlik, beraberlik ve kardeşlik temennisiyle gelmekte olan Ramazan ayının İslam Alemine ve bütün insanlığa hayırlar getirmesini yüce Allah'tan niyaz ederim.

Ben ki...

Nurettin ÖZEL

Bana "kendinden bahset" dediler. "Kırk yedi yılı bir iki sayfada anlat" dediler. Kısa kısa değişeceğim, kırkyedi yıl, işte benim hayatım.

Ben ki! henüz, daha 11-12 yaşında Edilhan'da düğün sürer iken, Kesikçal'ın başından duyulan; "aşağıda erkek namına kim varsa gelsin, yörüklerle sınır kavgası var" diye bağırın sese kulak vermiş, anamın "yavrum etme, gitme sen daha çocuksun" sözlerine aldırmandan bu kutsal savaşa katılıp, Çamuryalağı'nın tepelerinde, karşı sırtlarda mevzilenmiş yörüklerle karşı, bir ardıc filisinin arkasına yatarak, tek dolma tüfeğini doldurup sipere sürmüş, namı diğer Çöp Efe'nin yanında silah arkadaşlığı yapmışım, onun barut torbasını elinde sımkısı tu-

tarak, akşama kadar, ortada mahkeme heyeti için kaynayan et kazanlarının buharlarına bakarak, kokularını burnuma çekerek aç-susuz nöbet tutmuşum.

Ben ki!, oba zamanı, ekin arasında Goca Osman'la tarla öküzü gütmüş, otlu goyaklarda gece ataşı yakmış, yanı başına yatıp uyumuş, gece yorganını yakmış, harman zamanı öğendirenin ucuna bağladığımız yelkene, "ne zaman poyraz degecekte harmanı savuracağız" diye guşluktan ikindiye kadar öğendirenin ucuna bakmış insanım.

Ben ki Gevenni'de Gizir'in geceevi önünde bekmez kaynatmış, bekmezin içine atılan tomataları yemiş, ellez Mehmet'in ya-

nık sesiyle türkü söyleyerek çaldığı tımbıllı havasına ayak uydurarak, darabulus kuşağımın tokaları ile, alaca entarimin etekleri savrulurken, saatlerce oynamış insanım.

Ben ki; daha ilkokul sıralarında iken, Kılıklı Cafer'e, teneke kını olan kama yaptırmış, belime takıp (sanki kime karşı kullanacaksam), göğsümü gere gere dağlarda çobanlık yapmış insanım.

Ben ki; Gadioğluna diş çektirmiş, Yellibel obasında anamdan yün çalıp kiraza değişmişim, güney muğarın arkalarında, ak dağın çolpaklarında çiriş toplamış, selemlerim gatmer yemiş, elimdeki çoban değneğini kılıç gibi kulla-

narak, sütlü yemliklerin boyunlarını vürmüş insanım....

Ben ki; Gülcüğün üstlerinde, hocanın daşının başında kartal cıgası toplamış, kaklıktan su içmiş insanım, kopardığım ardıc pürünü kızak yaparak üzerine binip, karlı tepelerden aşağı kaymış, karların eteklerinde sarı çiçekler toplamışım. Navrız'ın ve nergizin, hatta sakar yoncanın, rengarenk çiçeklerini görmüş, nefis kokularını teneffüs etmiş insanım.

Ben ki Gocosman'ın Murat'la, Omar'ın Ahmat'la dekecik oynamış, Çavuşların Ahmadın oğlu Abdullah'ın kütük düğününde, omuzlarında kütük, sokakları dolayan insanları görmüşüm, dam-

ların ucunda durarak, şöyle hafif aşağıdan alarak, havaya doğru tüfeklerini ateşleyen insanları görmüşüm, sonra'da gelip çuvuşların damından aşağı bir bir atılan kütükleri görmüşüm.

Ben ki! üzerine bir kilim örtülerek ve boynuna koca hatap çanı takarak deve oynayan Kâmili, koynuna doldurduğu ala iple koyun olarak, Çavuşların Ahmetle kasap oyunu oynayan Okka'yı, elindeki kaşıklarla bozkır köçeklerini aratmayan, kaşıkları ile omuzları bir oynayan tütü Hüseyini görmüş insanım.

Benki! eline diken batarak garrammık sıyırmış, bin derde deva-

dır diye ilah burçağı yemiş, akmuğar obasında Hâtib'in harmasına cingillak kurmuş, evden gizlice aşırıldığı teri yağını cingillağın deliğine sürerek, garga duzu, musa gölü, yokarı akmuğar, hatta kösürelilik obaları arasında en iyi gacırdayan cingillaklarına binmiş, akşam olunca, oba çocuklarının yaktığı gece ateşinin kenarında oturmuş ve sıra türküsü söylemiş insanım.

Ben ki! Yeşil Hacı Ahmetle, katırlara binip gölcükten çıkarak, Alata dağında, elli gayasının diblerinde, kömür medeni aramışım, imam rahmetli ile, Molla Mustafa hoca efendi ile, İhsan hoca ile yağmur duasına çıkmış insanım...

Ben ki! Nedenini bile anlayamadığımız bir sonla, hayat denilen bu acayip serüvene son noktayı koyan, anasına bile emir Allah'ın demeye cesaret edemediğim düşü Ahmetle, Ahmet Se-merci ile, o yokluk günlerinde, hani nögmeli ekmeğin revaşa ol-

duğu günlerde, suyu bol patatesi az tomata yahnilere kaşık sallamış insanım.

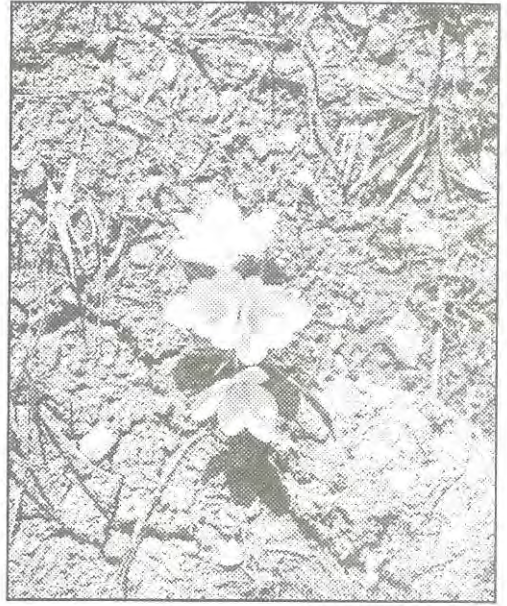
Benki! dört tane oğlunu genç yaşta kaybetmiş, Alatalılar'dan buğday vererek aldığı bir katır yükü çırayı daha evine taşımadan, birer birer komşu kadınlara dağıtan, Mollaosman Emine'sini görmüşüm.

Boz eşşegi ile Pirlerkondu'da kuzukulak satarak çocuklarını okutan, birini doktor, birini genel müdür yetiştiren Şerif garıyı görmüş, Abdurrahman'ın Hüseyin'e düğün dişletmiş, Topal'a saban demiri biletmiş, Mollalı Ali'ye biblo gibi keser yaptırmış insanım.

Benki! Dikmenden köye üç

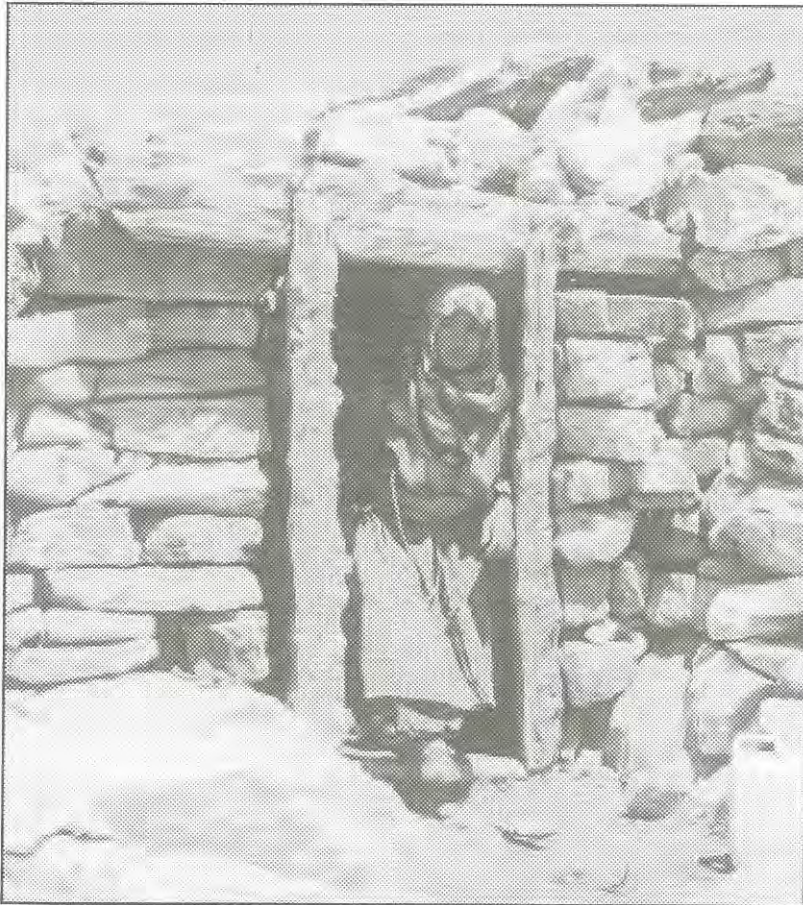
sefer saman yıkmış, gatırcı muğaranın ordan Hasan Hüseyin Tıkır'ın karşıya "ebeeee" diye bağırışını duymuş, dönüşte de Allah rahmet etsin, o yaşlı kadının közde pişirdiği mısırları yemiş, asarcık köprüsü başında, arıkta yüzünü yıkayan Ebiş Ali'sına selam vermiş insanım.

Benki, her zaman sığındıya giderken, Efe gızı Mustafa'nın evinin önünde yatan Gumru ile sohbet etmiş, yirmi üç nisan bayramlarında Veli Çavuşun Çanakale'de düşman gemisine nasıl nişan aldığını, bizzat ağzından dinlemiş, eğri değneğine dayanarak, o anı yaşıyormuşçasına an-

lattığı nişan alış komutlarını duymuş, ateş demesi ile de, topundan çıkan güllenin düşman gemisi yarım dünyanın bacasından içeri girişini, koca yarım dünyanın suların derinliklerine gömülüşünü görmüş insanım.

Ben ki, hiçbir zaman omuzuna silah gibi attığı birkaç değnekten, bir çift çoraptan, eski bir çeketten başka dünya malına tenezül etmeyen, ömrü boyunca köyün sığırlarını, ineklerini meccanen gütmüş, her vakit camiye gelerek, namaz bitince "tamam, tamaaam!" diye bir nara patlatarak, camiden çıkıp giden; Kazasız belasız gelsin diye baskılıda, derede, hatta ceranın bağında Konya'dan gelecek köy otobüsünü bekleyen Avcı Osman'ın elini öpmüşüm, Bolaylı Hasan'ın askerde eliyle yemek yiyerek, kendini akıllımı-delimi, diye imtihan eden komutanlarına, "yahu bekleyin, yemeği veren Allah, kaşığı da verir" dediğini keyifle anlatışını, hatta aynayı ceketinin eteğine kıvrarak, söylediği türkülerini dinlemiş insanım.

Ben ki, kışın şiddetli geçtiği yıllarda, köyümüzden geçen başı poşulu, sırtı yüklü Navahlı'lıların yükünü katırına yükleyerek, üç beş kuruş gaz, duz parası kazanmak için, Ermenek tarafına götürüp, dönüşte azgın derelerden geçemeyen, kadını, derenin bir yakasında, erkeği derenin bir yakasında donarak ölen, o yoksul insanları, Giritli Velisi'ni görmüş insanım.

Benki, ev yaptıracak insanlara, sırtında taş taşıyan kadınları görmüşüm, odaya gelen misafirlere, sokaklardan üzeri kaleyle kapaklarla kapalı, tepsilerde, taslarda, yemek sınırlarını götüren insanları görmüşüm, kış günleri odalarda toplanarak "kesikbaş ve güvercin" hikayelerini tekrar tekrar okuyan insanları görmüşüm, ayağı kırılan keçileri, koyunları hatta insanları, "seki" denilen iki tahta parçası ile sararak, onları total, yada çolak kalmaktan koruyan, Sarı Gelin'i görmüş insanım.

Zaman çarkı dönüyor beyler ve zaman değirmeni, sırası geleni öğütüp gidiyor. Ve ben sabah namazında, evimizin altından geçerken öksüren Topçu'nun. Hacı Osman'ın Mehmed'in, Ehtiyaroğlu'nun sesini özler oldum, "emmiler haaa" diye elini kulağına koyup bağırarak Göbüdü, tellahımızı özler oldum, gavalı mugara su getirmeye çalışan, dut diken Ali Hocayı özler oldum. Be-

tonsuz, demirsiz taşlarla gördüğü her suyun üzerini kapatarak, bize temiz su içmemizi sağlayan Topçu'yu özler oldum. Deşdüven hakkını vermediği için bekmez kazanının üzerine eğilerek, kazan-

daki pekmezi yarıya indiren Tat Osman'ı özler oldum, İncili çavuştan, Nasrettin Hoca'nın en iyi fıkralarını anlatarak, insanları güldürmeye çalışan Muhuttin'in katibin Mehmet dayıyı özler olmuşum, damına çıkan çocuklara, tatışman dileyile küfür ederek kovalayan ayvatı, babamın askerlik hatıralarını anlatan Ellezi, altı gamyon lastiği, üzeri gılısedren ilk postalımı diken Mümün dayıyı, ufak bir sınır meselesi için kavga yaptığım Tıkır Cafer'i, bizi ayıran Tıkır Mehmet'i özler oldum.

Hepsi birer birer çekip gittiler, hepsini rahmetle anıyor, cennet mekanları olsun diyorum.

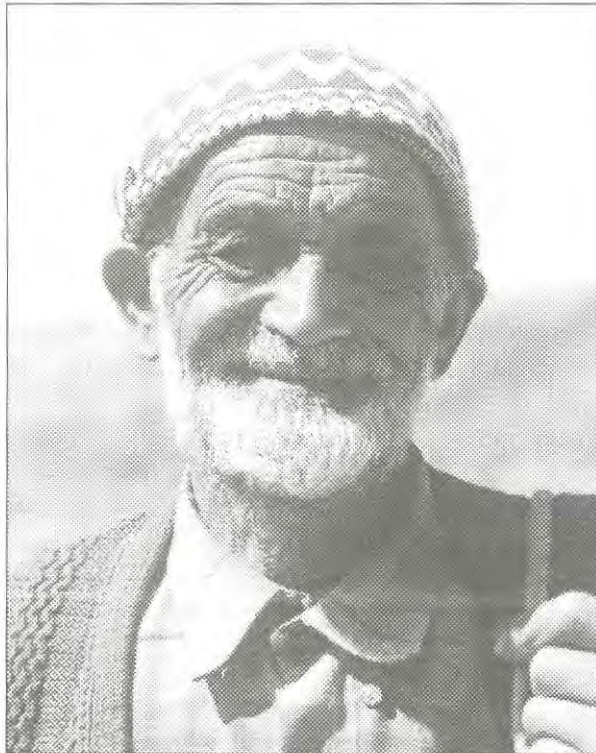
Tabi bizde günü gelince çekip gideceğiz, hiç birimiz dünyaya baki değiliz. Onun için diyorum ki, gelin gönüllerimizi, yüreklerimizi bir edelim, ufak tefek kısırcı çekışmeleri bırakalım ve Çetmililer olarak birbirimizi sevelim ve bu sevginin önüne hiçbirşey geçmesin, vede bizim çocuklarımızın, bizim torunlarımızın, bizden anlatacakları tatlı hikayeleri olsun...

Lise ve Üniversite yıllarında benimle birlikte köyümüzden ve bolaydan on kusura çocuğa annelik ve babalık yapan, Nermin ve Mehmet Özel'i vede hepinizi saygıyla sevgiyle selamlıyorum.

Nurettin ÖZEL

12.12.1998

Beyoğlu/İSTANBUL

Dr. Ali Özel'le Başbaşa

Kapısından içeri adım atar atmaz tatlı, bildik bir çan sesi karşılar sizi.... Sanki Toros Dağlarının eteklerindesiniz ve o anda geçmişinizle başbaşasınız. Sonra bir çift çarık, mütavazi bir salon, o salonda başarıdan başarıya atılan ve adanan bir hayatın simgesi sayılabilecek bilgiler begeler.... Bu belgelerin altındaki imzalara şöyle bir göz gezdirdiğimizde dönemin Genel Kurmay Başkanlarının, Kuvvet Komutanlarının imzaları ile tanıtılan, taltif edilen, doktor Ali Özel'i tanırırsınız.

Siz hâlâ bu büyük insanla karşılaşmamışsınızdır. Kapı girişinde sağda, saf saf olup dizilmiş kitaplara gözünüz takılır ve o kitaplarla yolculuğa çıkarsınız bir an. Kimi yerde Kosova Meydan Muharebesinde, kimi yerde Fatih'in yanında, tarihin derinliklerine dalarsınız. İsmi okuduğunuz her kitap, sizi İslâm medeniyetinin nurlu ufutlarıyla tanıştırır, Türk tarihinin ihtişamıyla kaynaştırır. İşte o anda yanınızda, yüreğinizde, doktor Ali Özel'de vardır..... Ve siz bu eserlerle kaynaşp tanışırken, Doktor Ali Özel, işini bitirmiş ve odasına sizi buyur etmektedir.

Ona saygıda kusur etmemek adına karşısında diliniz tutuk, mahçup bir edayla otururken, masasında bulunan ve her an elinin altında olan Cevşen'le, Kur'an-ı Kerim ilişir gözünüze....

Artık onun söyleyeceği, sizin dinleyeceğiniz dakikalar gelmiştir. Ama o hâlâ sizi, Çetmi'yi, falan'ı, filan'ı sormakta, bu günmüş gibi dün'ü, bütün canlılığı ile yaşamakta ve yaşamaya devam etmektedir....

Bana böyle bir fırsatı tanıdığı için "Çetmi'nin Sesi'ne" teşekkür ediyorum. Çetmi'de nüfusta 1940 doğumluyum. Fakat Abdurrazzak, Hocagilin Ali (Bayram) Hüsem (Aslan) Ramazan Ayvat Hüseyin Topkara'ya bakılırsa hepimiz aynı akranız ve 1938 doğumluyuz diyorlar. Hatırları kalmasın diye, ben de pekiyi diyorum. Esasen gabiş keçinin yaşı ile gurbete gidenin işini Allah bildiğine göre, doğum tarihimiz işbirliğini devam ettireceğe benziyor.

Çocukluğumuzun geçtiği yıllar 1940'lı yıllar dünya ve yurdumuz için bir felaketler yıllarıydı. 1939 yılında başlayan ikinci dünya savaşı 940 yıllarını çekilmez hale getirmiş, tam anlamı ile ortalık kan gövdeyi götürmüştü. Bilhassa kuşun varamayıp kervanın geçmediği bizim köylerimizi kasıp kavurmuştu. Türkiye fiilen savaşa iştirak etmediği halde, yokluk, kıtlık iliklerimize işlemişti. Köyümüzün yolu, suyu, elektirigi yoktu. Ocakta yanan

odunla ısınır (onun ısısı da muhariden çıkar gider) şamdan ile aydınlanırdı. En lüks aydınlanma aracı çıra ve idare lambasıydı. Gazyağı bulunmadığı için kimsede idere yakamıyordu. Köye kırk yılda bir kamyon, ya da cip gelse mektebin önü bayram yerine dönerdi. Eşeklere yüklenen pekmez derileri ile Karaman'a gidilirdi. Satılan pekmezlere biraz tuz, bez, basma bir de hediye için Karaman ekmeği alınırdı. (Bildığımız fırın ekmeği) Karaman ekmeği dilimlere bölünür. Her dilim konu komşuya hediye olarak verilirdi. Bu dilimler yufka arasına sarılarak katık yapıp yenirdi.

Esasen Köyde yufka ekmeği yiyen çok az aile vardı. Genelde otlu ekmeği (sakızlık otu pişirilir sıkılır ve bir pataz unla karıştırılır ekmeği yapılır.)

Düğmeli ekmeği (bozarmutlar kurutulur, üğütülür unla karıştırılır). Curbalı ekmeği (pekmez yapmak için sıkılan üzümün curbaları kurutulup, üğütülerek unla karıştırılır) yenirdi. Herkesin pantolonu gömleği, ceket, ayakkabı, hatta şapkası bile yamalı olurdu.

Köyün çoğu çocukları gibi benim

15 Mayıs 1966 Tıp Fakültesini bitirdiği gün.

de ayakkabım yoktu. İlk ayakkabımı dokuz yaşında giydiğimi hatırlıyorum. Bu da Sarioğlan amcanın dikiverdiği sıgır derisinden yapılmış bir çarıktı. Çarık, dolak denilen ve ayağa sarılan bez parçaları ile giyilirdi. Çarığı giydiğim ilk günü, Halime abla (Ramazan Ayvat'ın kardeşi) ile davar gütmeye gitmiştim. İlk ayakkabı giymenin sevinci ile, o dağ senin, bu dağ benim koşturup durdum, kepirlere tırmandım. Karın Gevenlerinin üzerinde hoplayıp zıpladım. Akşam eve geldiğim zaman ayaklarımın üzerine basamıyordum. Meğerse gevenin dikenleri çarıktan geçip ayaklarımın altına sıvanmış. Sevinçten farkında değilim. Annem rahmetli saatlerce dikenleri ayıkladı ve ayağımın altına bise sürdü. Sabaha bir şeyim kalmamıştı.

Konya'ya gitmek için Sabah saat yedide Taşkente bulunmamız gerekiyordu. Yaya veya merkeple gece yarıları yollara düşer, Köyle Taşkent arasındaki 28 km. yolu nefes nefese almaya çalışırdık. İnsanlarımızın çalışıp üç kuruş para kazanmak için sırtlarında 30-40 kg. yükü Çetmi-Antalya arasındaki 300 km. yolu yaya olarak, Toros dağlarının kışında-kiyametinde katettiklerini düşünürsek, yukarıda saydığım yokluk halkalarına yüzlerce-sini ekleyip kilometrelerce zincirler meydana getirebiliriz.

Ben ilkokula geç gittim. Mehmet ağabeyim öğretmen okulunda, Ahmet ağabeyim ilkokulda olduğu için anneye yardımcı gerekiyordu. Okula ben yazılıyordum, annem sildi-yordu. On yaşında yine yazıldım ve dedelerimden duyduğum bir sözü öğretmene söyledim. İlkokul mecburidir. Her va-

tandaşın ilkokulu okuma hakkı vardır, sizi kaymakama şikayet ederim, dedim. Öğretmen İhsan Bey güldü, memnun oldu ve böylece okullu olduk.

İçimde müthiş bir okuma hırısı vardır. Ağabeyimin teşviki ile okumayı çoktan sökmüştüm. Yani okulsuz okuyup yazıyordum. Ezbere dört işlem matematiği, düşünmeden süratli şekilde yapıyordum. İstiklal marşını ve Çanakkale Şehitlerini çoktan ezberlemiştim. Tabi diğer arkadaşlar gibi hatimde inmiştik.

Okula başladığım zaman okuma hırım iyice artmıştı ve sene ortasında müfettiş gelmişti. Tüm defterlerle beraber benim defterimide inceledi. Arkadaşlar eğri-büğü harfler ile uğraşırken, benim defterim inci gibi yazı ile döşenmişti. Az sonra beni öğretmen odasına çağırdılar. Tarih, coğrafya ve türkçe ile ilgili bazı sualler sordular. Beni birinci sınıftan üçüncü sınıfa aldılar. İkinci sınıfı atlatmış oldum. Öğretmen beni eğitmen yaptı. (O zamanlar eğitmen adı altında öğretmen yardımcısı vardı.)

İlkokul öğretmenim Hasan Hüseyin Çelik'ti. Çok dürüst, bilgili, kelimelerin tam ifadesi ile öğretici idi. O zamanların ilkokul mezunları, şimdilerin ortaokul mezunu gibi olurdu.

Sıra orta okula gelmişti. Ama nasıl. Ağabeyim Gazi Eğitim Fakültesi'nde okuyordu ve beş kuruş para yoktu. Hadim orta okuluna kaydımı yaptırmak için yaya olarak gittim. Zaten hep yaya gidip geliyorduk. Hadimde gezleviden, Eğiste'den gazilerden ve kaplanlıdan gelen sekiz arkadaşla iki odalı bir ev tuttuk. Herkes bulgur, fasulye, tarhana v.s. getirdi.

Hadim, köyden sonra çok değişik geliyordu bana. Artık orta okula kaydolmuş-tuk. Köprüler atılmış gemiler yakılmıştı. Okumaktan başka bir çare yoktu. Çalışma hırım iyice artmıştı. Her derste parmaklarım havadaydı ve kara tahtaya kalkardım. Sınıfta insiyatifi ele geçirmiştim. Tahtaya kalktığım zaman herkes bana bakardı veya bana öyle geliyordu.

Ayağımda meşhur bizim köylerin lastik pabucu, üzerimde kıl pantolon vardı. Bunlardan çok sıkılıyor, tahtaya kalkmaya utanıyordum. Sene ortalarına doğru esnaftan Mustafa Yalçın güzel bir ayakkabı, terzi Mehmet Çağlar ağabey pantolon aldılar. Mehmet dayım da (Hatip Mehmet, Abdurrahman ve Mustafa Önder'in babaları idi. İlko-

kul mezunu olmasına rağmen değme üniversite mezununa taş çıkartırdı. Kültürlü, sosyal cephesi çok kuvvetli, zamanın valisi ve idarecileri ile arkadaşlık edebilecek kadar şahsiyet sahibi ve çok kuvvetli bir hatipti) bir şapka almıştı. (O zamanın orta ve lise talebeleri şapka giyerlerdi.) Morali çok düzelmişti. Ve artık beni kimse tutamaz, durduramazdı. Birinci sınıf iftihar, teşekkür ve takdimnelerle bitti. (Birinci sınıf ve kaldığım evle ilgili çok güzel hatıralar var onları bilahare yazacağım)

Ağabeyim fakülteyi bitirmiş öğretmen ve idareci olarak Yozgat lisesine tayin olmuştu. Orta ikinci sınıfa orada başladım. Artık ağabeyimin kanatları altındaydım. Yatılı okuyordum ve rahat-tım. Yozgat tipik bir Anadolu şehriydi. Kendi halinde ve az gelişmişti. İnsanları çok iyi ve canayakındı. Ağabeyim şahsı, şahsiyeti, bilgisi görgüsü kişiliğiyle Yozgat'ta sabah yıldızı gibi parlarmıştı. Şehrin bekar bayan öğretmenleri ile eşrafın kızları ağabeyimle evlenebilmek için onu ablukaya almışlardı. Ağabeyim kendisi gibi bir öğretmen olan yengem Nermin Hanımı seçmişti. Bu seçimin ne kadar isabetli olduğunu zaman içinde daha iyi anladık ki bilhassa benim tahsilim yönünden önemliydi. Orta okulu Yozgat'ta bitirdikten sonra Ankara'ya geldik.

Lise birinci sınıfı Ankara Gazi Lisesi'nde, ikinci sınıfı Atatürk lisesinde okudum. Bu iki lise zamanın en gözde liseleriydi. Bakanların, üst düzey yönetici ve bürokratların çocukları okurdu. Ağabeyim sayesinde bana da nasip olmuştu. Lise birinci sınıfına ait çok güzel hatıralarım vardır. (Zamanın başbakanı rahmetli Adnan Menderesi

1967'de Antalya'da görevdeyken

1969 Ağrı Dağı eteklerinde

ve nice bakanlarla tanışma maceralarımı ihtiva eder ki bunları da ileride gençler için yazacağım.)

Lise üçüncü sınıfta yine Yozgat'a gittim ve liseyi de Yozgat'ta bitirmiş oldum. Zamanın şart ve usullerine göre üniversite imtihanlarına girdik. Sonuçlar açıklandığında Ziraat, Siyasal, Orman, Diş Hekimliği ve Tıp Fakültelerini kazanmıştım.

Hayatımda hiç doktor görmediğim, halde ilkokula bile gitmezken doktor olacağım diye tutturmuşum. Bu ideal üzerine İstanbul Tıp Fakültesi'ne kaydımı yaptırdım.

Yengem Nermin Özel'in fikri ve büyük desteği ile Askeri Tıbbiye'ye geçtim. Yani aynı fakültede, ordu hesabına okudum. Başka bir deyişle silahlı kuvvetlerimizin bir genci olmuşum.

Tıp Fakültelerinin, dünyanın en ağır ve zor tahsili olduğunun farkındaydık ve ordunun sağladığı iyi imkanlarla yoğun bir çalışmanın ürünü olarak, Tıp Fakültelerini 5 yıl 5 ay gibi bir zamanda emsallerimizden önce bitirdik.

Fakültenin üç ve dördüncü sınıflarında, o zamanın, Türklük, Din ve vatanın düşmanı, Moskova'ya bağımlı, kendini ilerici sanan soysuz ve zibidilere karşı verdiğimiz mücadelenin hatıraları vardır. Bu hatıralar İstanbul basınına günlerce meşkul etmiş ve sansasyon yaratmıştı. (İleride yazacağız.)

Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde yaptığımız genel tıp stajından sonra Antalya'ya tayin edildim. Üsteğmen dim. Antalya'da şehrin yerlisi köklü, gelenlerine bağlı Peker ailesinin kızı Ersel Hanımla evlendim. Ersel Hanım tutumlu, kanaatkar, sabırlı manevi değerlere bağlı, eş ve anne olmanın bütün özelliklerine sahip ve çocuklarının annesidir.

Antalya'dan Van-Erciş'e tayin edil-

dim. Böylece kısmen de olsa Doğu Anadolu'yu tanımış oldum. Bilahare Ankara Gülhaneye geldim.

Kadın hastalıkları ve doğum ihtisası yaptım. İhtisas sonrası Gelibolu Askeri Hastanesi'ne tayin edildim. Orada uzun zaman uzman doktor ve başhekim görevlerinde bulunduktan sonra 1983 yılında kendi isteğimle emekliye ayrıldım.

Orduda bulunduğum zaman zarfında çok değerli komutanlarla çalıştım. Herbiri birer Orgeneral olan Kenan Evren, Necdet Uruğ, Haydar Saltık, Necdet Öztörün gibi değerli komutanlardan teşekkür ve takdimname aldım. Türk ordusunun minnet ve saygı ile selamlıyorum.

Çetmi hakkındaki düşüncelerim hep hüzünlü olmuştur. Yeni neslin atılımları sevinç vericidir. Köyümüzün en büyük derdi karşılıklı sevgisizliktir. Birbirimize selam vermeye eriniyoruz. Buğz etmek, küsmek, dedikodu, birbirini çekıştirmek köydeki birlik ve düzeni sarsmaya başlamıştır. Karşılıklı sevgi ve saygı, birlik bütünlük demektir. Her işin başı birlik bütünlük değil midir?

Yeni yetişen gençlere okumalarını tavsiye ediyorum. Okutamadım sözleri pek inandırıcı gelmiyor. Bizler için okumak sıkıntı ve çile çekmek demektir. Bunlara katlanmak lazım.

Şimdi Konya'ya gitmek için kimse Taşkent'e kadar yürümüyor. Evinin önünden binip iki saat sonra Konya'ya geliyor. Üstelik hiçkimse otlu-çorbalı-döğmeli ekmek yemiyor ve yamalı pabuç pontolunda giymiyorsa, yokluk bunun neresinde? Okumamak için kimse bahane aramasın.

Çetmili kadınlarımızın dramı, Anadolu kadınlarımızın dramıdır. Ve yürek paralayıcıdır. Olay bir ekonomi ve kültür olayıdır. Neyseki eskiye oranla belirli iyileşmeler vardır. Dokuma tezgahlarını çoğaltıp ekonomiyi desteklemek gerekir. Her aile kendi kabuğunu çatlatmanın yollarını aramalıdır.

Gerek geçmişe dönüp baktığımız zaman, gerekse şimdi, beni en çok üzen şeyin köyümüzün durumu olduğunu söyleyebilirim. Köyün gelişmesine en büyük engel bizzat kendisidir. Yani köyün yerleşme alanı ve ekilebilir arazi yokluğudur. Onlarca yıldır aynı tarla aynı usülle ekilip biçilmektedir. Toprak yorgun, köylü yılgın, her dağın başında birer ikiye tarla, çoğu vasıfsız ve su basmaz, çarşıya pazara dökcek albenili bir ürünümüz yetişmiyor. Yani

köyümüz, kendi kaderini kendi çizmiş gibi. Sevgili gençler haydin çalışın okuyun....

Üç çocuğum var. En büyük oğlum Mehmet Atilla, Diş Hekimidir. Şu anda arşerliğini yapıyor. Ortanca oğlum Osman Tuğrul Özel, Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Avukatlık stajı yapıyor. En küçük çocuğum Pınar Özel Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesinde yabancı dil okuyor.

Çok güçlü gelişmiş ve gelişmeye devam eden, dünyanın en kudretli ordularına sahip, yine dünyanın en sağlam aile yapısı ile mücehhez bir ülkemiz. Ancak siyasi yönden çalkantılarımız var. Bu da rüşvetle hile ve desise ile, yalan ve dolanla bir partinin başkanlığını ele geçiren veya biryerlere gelen hırsız ve ahlaksız polikacaların eseridir. Dergimizi politikaya karıştırmak istemediğimiz için, kısaca diyorum ki: Kendilerini politikacı sanan insan kılığine bürünmüş şeytan ruhlular, istiklal savaşımız ve Cumhuriyetin kuruluş yıllarını kapsayan tarihimizi okusunlar. Bilhassa Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisinin tutanaklarını defalarca okusunlar. O Meclisi kuran kimi fesli, kimi sarıklı kimi şalvarlı, kimi çarıklı, kimi kravatlı, kimi okumuş kimi okumamış insanlardır. Vatan ve millet sevgisini, cesareti, fedakârlığı, bilgiyi, kültürü, kısacası; adam gibi adam nasıl olunmuş görsünler ve utansınlar. Koltukların arasına sızıp, Devlet paralarını cebe indirmekle devlet adamlığı olmaz.

Çetmi'nin sesi fevkalade. Bu imkan ve şerait içerisinde, daha iyisini yaparlarsa çok seviniriz. Emegi geçen herkesi kutluyor ve selamlıyorum...

Dr. Ali Özel, Gelibolu'da (Yarbay)

Senden Utanıyorum

Ahmet AK

İlk bir akşamdı; yağmurlu, sessiz,
Hüzün taptatlıydı yüreğimizde.
Şakaklarımızda nem,
Kandımızda kan...

Seninle her akşam önünü kestiğimiz yıldızlar yok şimdi. Çizgisi silindi samanyolunun. Karanlık, bir şarkıydı dudağımızda. Sen gülüyordun. Ben içimi çekiyordum habire, sen gülüyordun. Ben ağlıyordum, sen gülüyordun.

Şairliğimden utanıyorum yanında. Gülden, menekşeden, dere boylarındaki yosunlardan, banka kuyruklarından, kitap sayfalarında kuruttuğumuz gözyaşlarımızdan... senden utanıyorum.

Eylül akşamları gibisin bazan. Bazan bir türküsün neysiz, gitarsız. Ruhumuzda kalan bir rumuz şimdi, en acı günlerin en acımaızı takılıp geliyor peşimiz sıra.

Bir duamız vardı, ılık mı ılık. Senden artakalan ve

bana yakın. Şimdi bir rüzgardır esirgediğim; esmesin, yolunu kesmesin diye. İstanbul, türkülerin sokak çocuğu. İstanbul, ömrümün ilk yolculuğu.

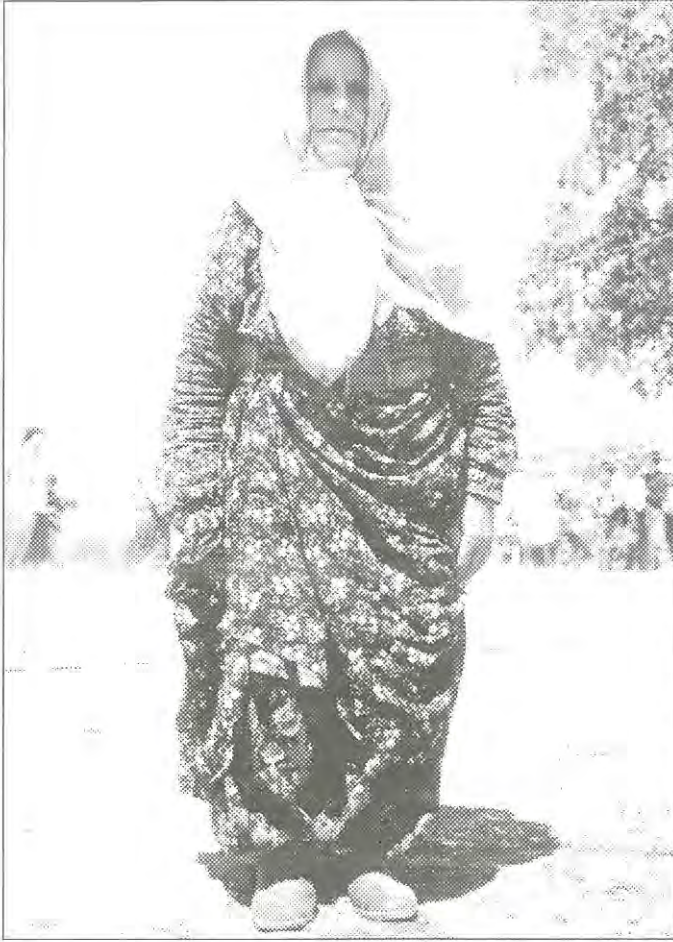
"Yağmurla an beni dualarla an
Senindir kalbimin en derin yeri
Hasretim kapını çaldığı zaman
Bir eylül sabahı gelirim geri"

Flu bir resimdir şimdi İstanbul ; Sultanahmet, rüyamın penceresinde. Tutunsam/ çarmıha gerilsem bir gün, martılar getirir ayak sesini. Geçerim dünyanın kutuplarından, sen düşünme artık hiç gerisini.

Yağmurda an beni, yağmurla düşün. Bir düşün içinde kalmışımı, düşün. Düştüğüm yer senin ayak ucundu, düştüğüm yer bir cennet/ ki avucundu. Bana da gönlünden bir köşe düşün/ düşün ki yapraklar görünsün yüzün.

Çetmi'de Kadın...

S.İzzet Çağlar

Acı onların ekmeğine katık olmuş adeta.... "Hayatın zehrini yudum yudum içen" onlar..., Onlar anne, bacı, kardeş.... Çetmili kadınlar..... Anadolu kadınının çilesi bir bir çizgi çizgi kazınmış yüzlerine. Tel tel, iplik iplik dertler, yumak olup oturmuş yüreklerine... Sevgi ve fedakârlık, çile ve ızdırap ömür boyu onlarla beraber... Eğitim yok... İstikbal yok... Yaptıkları iş, taşı un etmek... Tükenen hayatla birlikte dalından düşen bir son bahar yaprağı gibidirler... Çetmi'nin sokaklarına bir yaz günü şöyle bir dalın. Evlerinin önünde çilesinin

son demlerini çeken ihtiyar kadınlarımızın yalnızlıklarını göreceksiniz... Onların yalnızlığı eğer bir çılgılık gibi oturmuyorsa içinize....

Küçücük bir kız çocuğunun okuldan alınıp, hayat denen canavarın dişlilerine atılması siniriyorsa içinize, onların emekleri, alınterleri, sizlerin ekmeğine katık oluyorsa... ve siz onların kuracağı yuvanın annesi olmasını istiyorsanız. **Çocuklarımızın iyi olmasını, güzel yetişmesini insanımızın, Çetmimizin kurtulmasını istiyorsak** Bizlerin şimdiden birşeyler yapması gerek.

Bu acıları yüreğinde duyan ve Çetmi'li kadınların kurtuluşu için çırpınan insanlardır bizim insanımız. Hoş, Çetmili yukarıdaki gibi bir düşünce ile hareket etmez asla. Ama birşeyler yapmanın zamanı gelmedi mi dersiniz. Kadınlarımızın, kızlarımızın, çocuklarımızın gençliğimiz ve geleceğimizin kurtuluşu için birşeyler yapmanın zamanı çoktan geldi. Bütün bunları, bize hatırlatan değerli eğitimci, 22 yıllık öğretmen **Sayın İsmehan UYSAL'a** teşekkürler.

- Çetmili kız çocuklarının okutulması konusunda hassas davranılmalı,

- Onlar için iş alanları oluşturulmalı.

- Eğitici öğretici faaliyetlerle toplumumuz aydınlatılmalı ve Çetmi'de kadın olmak, diğer kadınların önünü açacak bir yükselişin öncüsü olmak olmalı.. Yoksa halinden memnun yarasalar, gecenin karanlığını gündüzün aydınlığına tercih edip, istikbalimizi baltalama ahlaksızlığını devam ettirecek ruhumuza musallat olan yılanı beslemeye devam edeceklerdir.

İslâm'da Kadının Tesettürü

Pınar USLA

İslamiyet kadını en yüksek dereceye çıkararak hiç bir din veya düşüncenin ulaşamayacağı değeri, yaşama biçimini belirleyici kuralları ortaya koymuş ve adeta kadını yüceltmıştır.

Bu öyle bir yüceltmedir ki, Cennet annelerin ayakları altına serilmiş ve kadınları, her türlü belalardan korumanın tedbirleri baştan alınmıştır.

İslâmın emirlerini değerlendirdiğimizde herşey yerli yerine oturur ve tezatsız bir bütün oluşur. Bu tezatsızlık huzurun, mutluluğun, ailenin, bireyin, insanlığın kurtuluşunu müjdeler...

"İslâmiyet güneş gibidir, üflemeyle sönmez. Gündüz gibidir, göz yummakla gece olmaz. Gözünü kapayan, yalnız kendine gece gece yapar" diyen Allah dostu, hakikatı en çarpıcı ifadelerle dile getirmiştir.

Tesettür, sadece kadın için değil, erkek için de geçerlidir. Kelime (Tesettür) Arapça sefera fiilinden türeyen ve örtünme manasına gelen bir masdardır. Bugün Türkçemizde tesettürün manası daraltılarak kullanılmaktadır. (Kadın için) erkekten kaçma, örtünme ve saklanma(1) şeklinde anlaşılmaktadır. Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim, hem kadının, hem de erkeğin tesettürünü belirleyerek bunu bize farz kılıyor(2)

İslâm'a tabi olan bir kadın, iffetini, asaletini ona

duyulması gereken saygıyı kazanmakta ve kötülüklerin kölesi olmaktan kurtulmaktadır.

Bugün insanlığın içinde bulunduğu buhran, yaşadığı kaos, dalga dalga tüm toplumu sarmakta, ruhumuzda derin yaralar açmakta ve toplumumuz sonu belli olmayan uçurumlara doğru sürüklenmektedir. Bu buhranın kaynağında ise-incelenirse görülecektir ki kültür erozyonu vardır. Kendi değerlerini bilmeyen insanlar başka değerler peşinde öz kimliğini kaybetmektedir... Bu kaybediş zamanla o kadar ileri derecelere varmaktadır ki, aynaya bakan insan kendi suretini tanımayacak bir hale düşmekte/düşürülmektedir. Aynaya bakan kişi bu ben miyim? sorusunu soracak hali kendinde bulmak bir yana, kendisini tanımadığı için öz değerlerine saldırmayı marifet bilmektedir ve İslâma bilerek ya da bilmeyerek saldırmaktadır. Ne var ki, "Güneşe var deyip, ışığına yok demek" mümkün değildir...

Kara fatma'lar Nene hatunlar ne de çabuk unutuldu?

Sütçü imam kim bilir kimdi?

İslam'a tabi olan bir kadın iffetini, asaletini, ona duyulması gereken saygıyı kazanmakta ve kötü bakışların kölesi olmaktan kurtulmaktadır.

(1) T.D.K. Sözlüğü = Tesettür Maddesi
(2) Nur Suresi 30 ve 31. Ayetler

RAMAZAN

RAMAZAN ayı bütün hayr ve bereketleri toplamıştır. Her hayr ve bereket Allah'tan gelir. Ramazan ayının hayr ve bereketleri de, Allah'ın zâti kemâlinin neticesidir ki, kelâm şanı, bütün bu kemâlleri cemedir. Kur'an işte o cemedici şanın tam husûl buluşudur.

Mübarek Ramazan ayı için Kur'an'ın belirttiği mânalardan biri şöyledir: "Kur'an bütün kemâlleri, Ramazan ise bütün hayırları toplayıcıdır." Hayırlar ise Kur'andaki kemâllerin netice ve semereleridir. İşte bu münasebettir ki; Kur'an'ın Ramazan ayında nuzulünü gerektirmiştir.

Ramazan ayının hulâsa ve zübdesi, Ramazan'ın hayr ve bereketlerinden faydalananlar, bütün seneyi cemiyetle geçirir ve bütün şene içinde hayr ve bereket elde ederler.

Saadetin tek düsturu, O'na, Peygamberler Peygamberine her işte bağlanmaktır.

İmam-ı Rabbani

(Cilt 1 sh. 110- Mektup 162'den)

Sağlık

Dr. Ali Özel

Bu sayımızda gerek bizim yöremizde ve gerekse diğer yörelerde sıkca görülen mide hastalıklarından bahsedeceğiz. Bu meyanda en çok raslanan gastrit ve ülser hastalığını ele alacağım. Tabi sizlerin anlayabileceği şekilde ve kısa olarak.

Gastrit kısaca mide nezlesi ve midenin iç yüzünü döşeyen ve mukozaya denen tabakasının iltihabı anlamına gelir. Ülser ise, yine midayı döşeyen mukozanın zedelenmesi, bütünlüğünün boğulması demektir ki, bu da bir tür yaradır. Ancak yara, kanser değildir.

Gerek gastrit gerekse ülseri oluşturan sebepler çok muhtelifdir. Kısaca sıralamak gerekirse, alkol kullanmak, sigara içmek, çok koyu çay ve kahve tiryakisi olmak, çok sıcak ve soğuk yemek yemek, uzun zaman soğuga maruz kalmak, bilhassa ayakları ısıtmak, yemekleri iyi çiğnememek, çok acılı biberli, baharatlı ve salçalı yemek, hep aynı cins yemeği yemek, vitaminiz kalmak, uzun zaman devam eden sıkıntı-

lar, üzüntüler, stresler, kötü beslenmeyle beraber kötü hayat şartları, mide hastalıklarının başlıca sebepleridir. Bazı mikroplar, ilaçlar kimyasal maddeler de mide hastalıklarının sebebi olurlar. Kimi ailelerde mide hastalıklarına karşı hassasiyet vardır. Yani bir nevi irsidir.

Mide hastalıklarının belirtileride çok çeşitlidir. Kısaca midede dolgunluk, ağırlık ve yanma hissi, mide bölgesinde ağrılar, kusmalar geçirme, ekşime, hazımsızlık, bazan ishal, kabızlık, halsizlik, baş ağrıları, yine sırt ve bele vuran ve mevsimlerle alakalı olan ağrılar başlıca belirtileridir. Bu şikayetlerin biri veya birkaçı beraber bulunabildiği gibi, hiç bir şikayet olmadanda hastalık bulunabilir.

Tedavinin esası hastalıktan korunmaktır. Yukarıda hastalık yapar diye yazdığımız sebeplerden uzak durmaktır. Kanser olmayan mide hastalıklarının dışındaki mide hastalıklarının tedavisinde, en önemli faktör perhizdir, Perhizin esası da insanın kendine dokunan yemekleri ye-

memesidir. Yukarıda da adı geçen sigara, çay, kahve acılı-baharatlı içecek ve yiyeceklerden uzak durmaktır. Kısaca, yenildiği zaman rahatsızlık veren herşeyden sakınılmalıdır. Karbonhidratlı pekmez, kuru üzüm, komposto, hoşaf, sütlaç, muhallebi, haşlanmış patates ve patates püresi, pirinç pilavı tereyağı çok iyi gelir. Çok fazla turşu ve tuzlular, bulgur ve fasulye gurubu yiyecekler, çiğ sebze ve meyvelerde hastalığı artırır. Meyveleri komposto şeklinde haşlayıp yemek lazım. Sütü çok içmek lazım. Bilhasa ikinci üzerleri ve yatarken içilen bol şekerli süt çok iyi gelir.

İnsan kendinin doktoru olmalıdır. Üsteleyen durumlarda, hatta hastalığın hemen başında bir sağlık kuruluşuna gidip teşhisi koydurmalıdır. Gecikilen durumlarda kötü sonuçlarla karşılaşabiliriz. Bütün hastalıklarda erken teşhis, tedavinin sağlığını esasını teşkil eder. Gelecek sayılarımızda başka konularla yine huzurunuzda olacağız.

Aile

Geçen sayımızda Çetmi'den çıkıpta gurbet acısı çekerek bir yerlere gelmiş Çetmililer den ve bunların ailelerinden kısacada olsa, gençleri teşvik etmek gayesiyle bahsedeceğimizi belirtmiş ve Mehmet Özel'in hayatından çok kısa bir kesit sunmuştum. Her sayıda bir aileyi ele alacağız. Bu soy kütüğü araştırması şeklinde olmayıp kısaca olarak kim nerede nasıl şeklinde olacak.

Bugün Delikerim ailesinden rahmetli Topal Hasan'ın aile gurubunu ele alacağım. Topal Hasan büyüğümüz bizim çocukluğumuzda evinin önünde durmadan kaşık düzerdi. Çok sert mizaçlı fakat çok da iyi kaplı idi. Köyde en iyi kaşığı Kadıoğlu ve Hacıosman'ın Mehmetle beraber onlar düzerdi fakat kaşığı en iyi Hacıosmanın Mehmet amca boyardı. Boyanan kaşıklar kuruması için serildiği zaman ortalık çiçek bahçesine dönerdi. Her kaşık bir sanat eseri gibiydi ve çok güzeldi. Şimdilerde ne öyle kaşıklar yapılıyor nede boyanıyor. Topal Hasan amcanın, benim bildiğim,

dört evladı vardı, Ahmet, Kerim, Hüseyin ve Fadime.

Bunlardan tek kız olan Fadime Mehmet Şevik'le (Mollabalkıların Mehmet) evli olup, halen Fransa'da çalışmaktadır. Fadime hanımında Servet, Hasan, Baki, Şükran ve Meryem isimli beş evladı vardır. Mehmet beş evlad ile gurbet ellerde cebelleşmektedir.

Topal Hasan'ın ikinci oğlu Kerim, bizden biraz büyüktü sert mizaçlı ve kavgayı çok severdi. Katır döndürürken katırlarımızı, büllü oynarken büllülerimizi alır kaçardı. Kaçak-Jandarma oyununda mutlaka jandarma olan oydu. Dağlarda bizi kovalar, iflahımızı keserdi. Gençlik çağına yeni girmişti ki, rahmetli oldu.

Hüseyin Bozdağ ile sanırım aynı yaştayız. Çok iyi, güler yüzlü ve cana yakındır. Uzun zaman Almanya'da çalıştı. Yadellerde çilesi dolduktan sonra yurda döndü. Köyde baba ocağını tüttürenlerden olup Fatma, Melike, Hatice isminde üç evlat sahibidir. Allah hanesine bağışlasın.

Topal Hasan'ın en büyük oğlu Ahmet Ağabeydir. Ahmet ağabey aydın fikirli, ileri görüşlü, meselelere hakim, memleket ve millet sever, dini bütün bir

ağabeyimizdir. Ahmet ağabeyin Ümmü, Kerim, Hasan, Fahri ve Ahmet isimli beş çocuğu vardır. Bunların beşide dışarda olup gurbet havası koklamaktadırlar.

Ahmet ağabeyin tek kızı Ümmü, rahmetli Ahmet Yeşil ağabeyimizin oğlu Ramazan Yeşil'le evli olup Konya'da oturmaktadırlar. Dört evlat iki torun sahibidirler. Evlatlarıyla beraber hayırlı gün ve ömürler dileriz.

Ahmet ağabeyin en büyük oğlu bildiğimiz Kerim Bozdağ sanat okulu mezunudur. Kendisi gibi edep, din ve milliyetine düşkün, mefkure sahibi aynı zamanda hemşire olan Antalyalı bir kızla evlenmiştir ve Antalya'da oturmaktadırlar. Şu anda elinizde tuttuğunuz dergi Kerim ve arkadaşlarının eseridir. Dergiyi çıkarmanın zorluğunu ancak bu işi ya-

panlar bilir. Koruktan helva yapmak gibidir. Sıbır, çok çalışmak gereken bir iştir. Bu ağır işi başaranları ve bize bu dergiyi kazandıranları camiamız adına teprik ediyorum.

Kerimin'de nur topu gibi üç evladı vardır. Hayır, başarı ve mutluluklar diliyoruz.

Hasan Bozdağ çıraklık eğitim merkezinde öğretmendir. Memlekete önce çırak, sonra kalfa ve nihayet ustalar yetiştirmekle, kutsal bir görev yapmaktadır. Yetiştirdiği ustalar elektrikcidir, marangozdur, terzidir, berberdir, demirci vs.dir. Bu ustalar günlük hayatta bizim elimiz kolumuz olup, onlarsız hayat imkansızdır. Hasan Bozdağ'ın yalnız öğretmenlik sıfatı bile onu yüceltmeye ve baş köşeye oturtmaya yeter de artar bile. Hasan, Kerim güven

(Eresillerin Kerim ağabey)'in kızı ile evli olup üç evlat sahibidir.

Fahri Bozdağ da Antalya'da oturmaktadır su tesisatı ustasıdır. Su tesisatı evlerimizin en önemli birimlerinden biridir. Tesisatı beton ve duvar aralarına belirli bir düzen içinde kilim gibi işlemek gerekir. Zor bir iş, ustalığın, emeğin hepsi gibi kutsaldır. Fahri'nin iki çocuğu vardır. Kendilerine sağlık ve başarılar dileriz.

Ahmet ağabeyin en küçük oğlu yine bir Ahmet Bozdağ, Ahmet Konya'da oturur kendisi alçı ustasıdır. Beğenmediğimiz alçıdan bizlere harikalar yapabilir. Evlerimizi mekanlarımızı güzelliklere kavuştururlar, insanlara rahatlık ve huzur sağlarlar. Bir ressam gibi alçıyı işleyip sanata dönüştürürler. Mahmut Semer'cinin kızı ile evlidir. Ahmed'in bir evladı vardır.

Ben Ali Özel olarak ailelelerimizi böyle kısa tanıtmayı uygun buluyorum. Esas soy araştırmalarını çok değerli kardeşimiz, fikir ve kültür adamı, Şükrü Karaca yapmaktadır. Neşretmesini bekliyoruz. Gelecek sayıda başka bir Çetmi ailesini ele alacağız.

Fadime Eşe, Fahri (kucakta) Ahmet, Hüseyin, Ümmü, Hasan, Kerim Bozdağ

Çocuk Sayfası

Çetmili Çocuklar

Çocuk Sayfası

Allah'ı Nasıl Tanırız

"Sizi en çok kim tanır?" diye bir soru sorulsaydı, herhalde, "Ben" cevabını verirdiniz. Allah'ı da en çok "Kendisi" tanımaktadır. Kur'an'ında bize kendisini tanıtmıştır. Ayetü'l Kürsi ihlas Sûresi ve daha bir çok ayette Allah'ı isim ve sıfatıyla tanı-

rız.

Allah'ımızın 99 ismi vardır. Bunlara Esmâü'l-Hüsna denilir. Sıfatları da zâtî ve sübûtî sıfatlar olmak üzere ikiye ayrılır. Zâtî sıfatlar şunlardır:

Vücut: Allah vardır.
Kıdem: Evveli yoktur.
Bekâ: Sonu yoktur.

Vahdâniyet: Tektir.

Muhalefetün lillahadis: Sonradan olanlara benzemez.

Kıyam binefsihi: Kendi kendine kâimdir, hiçbir şeye muhtaç değildir.

Sübûtî sıfatları da şunlardır:

Hayat: Allah, hayat sahibidir.

İlim: Herşeyi bilir.

İrade: Dilediğini yapar.

Semi: Herşeyi işitir

Basar: Herşeyi görür.

Kudret: Herşeye gücü yeter.

Tekvin: Yaratıcıdır. Ondan başka yaratıcı yoktur.

Kelâm: Konuşur. Ama bizim gibi sese, söze kelimeye, kısacası hiçbir şeye muhtaç olmadan konuşur.

Ana Hakkı

Bir gün Peygamber Efendimize bir adam geldi.

"Ya Resûlallah" dedi.

"Annem yaşlandı. Adeta çocuklaştı. Çocuksu davranışları var. Yerinden kalkamayacak halde. Ekmeğini ellerimle yediriyor, suyunu ellerimle içiriyorum. Abdest suyunu döküyorum. İsteddiği yere sırtımda götürüyorum. Acaba ya Resûlallah ananın hakkını ödeyebildim mi?"

"Hayır" dedi Peygamberimiz. "Yüzde birini bile ödeyememişsin."

"Niçin?" dedi adam. Sonra da, "Bir dediğini iki etmem. Ne derse hemen yerine getiririm. Hizmetinden hiç bıkmam."

Peygamberimiz adamın yüzüne baktı. Niyetini okudu.

"Annen sana büyüsün diye bakıyordu. Sen ise ona ne zaman ölecek gözüyle bakıyorsun. Annen, oğlum büyüsün, büyük adam olsun diye sana bakıyor, sırtında taşıyordu. Sen ise ne zaman ölecek de kurtulacağım diye hizmet ediyor, sırtında taşıyorsun. Arada ne kadar fark var? Sen ne kadar annene hizmet etsen bile hakkını ödeyemezsin.

"Ama sen iyi niyetle hizmetine devam edersen, anneni memnun etmiş olursun. Anneni memnun edince Allah'da senden memnun olur, sana sevaplar verir."

Fatih Yerlikaya

A. Binnur Uysal

REÇETESİZ

Bir eczaneye giren soyguncu eczacıdan kasadaki paraları vermesini istedi. Eczacı pişkin pişkin güldü:
"Kusura bakmayın beyim. Reçetesiz hiç birşey ve-

remem."

● ● ●

DINDAR ÖĞRETMEN

Ali okuldan dönmüştü. Babasına:

"Baba bizim öğretmen çok dindarmış," dedi.

"Nasıl anladın oğlum?"

"Sorduğu sorulara verdiğim cevaplardan sonra,
"Aman, Allah'ım, aman Allah'ım," diyordu.

● ● ●

BEN DE OLMAŞAM

Evin hanımı oturduğu yerden emirler yağdırıyordu.

"Kocacığım yemeği bir tabağa boşalt da tencereyi yıkayiver."

"Kocacığım süt kaynadıysa indiriver."

"Kocacığım kapı çalınıyor bakiver."

"Kocacığım şu çiçekleri sulayiver."

Adam kanter içinde odadan odaya koşarken hanım kendi kendine söyleniyordu.

"Ben de olmasam bu adamın hali ne olur acaba?"

● ● ●

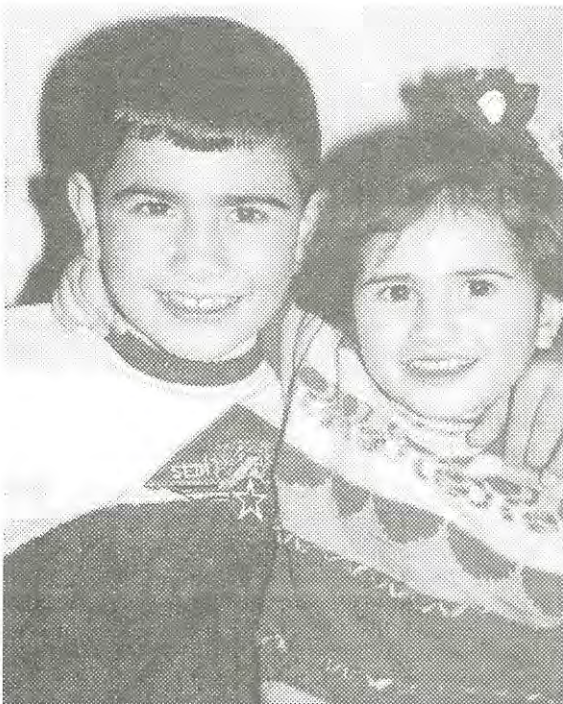
UYURKEN

Ali'nin babası uyurken horluyordu. Ali annesine sordu.

- Anne babam uyuyor mu!

- Evet oğlum, bak horluyor.

- Peki kendi uyuyor da, burnu neden uymuyor?

Hasan ve Rabia Yerlikaya

Yavuz Yerlikaya

Salmıyor Gurbet

Çetmililer günü .bu yıl da bensiz
Gelmek istiyorum salmıyor gurbet
Çetmi hayaliyle yaşıyoruz biz
Görmek istiyorum salmıyor gurbet

Hasretim dorukta özlem çok fazla
Görüşmek isterdim bütün dostlarla
Hayalimi süsler dere, bağ, yayla
Gezmek istiyorum salmıyor gurbet

Birlikte olsaydık dertler dinerdi
Hasretim doruktan yere inerdi
Bütün özlemlerim sona ererdi
Gelmek istiyorum salmıyor gurbet

Ben Korkuteli'de sizler Çetmi'de
Birgün hasret biter kalır geride
Birlikte oluruz hep ileride
Gelmek istiyorum salmıyor gurbet

Girmek istiyorum o topluluğa
Olmak istiyordum çoluk çocuğa
Karışmak isterdim soluk soluğa
Sevmek istiyorum salmıyor gurbet

Gönlümde keder var ama bu kader
Hepinizin olsun en güzel günler
Sizlerle şenlensin o sahane yer
Seçmek istiyorum salmıyor gurbet

Orada olanlar, beni de anın
Uzaktan gelenler tadına varın
Gönlünüzde bari bana yer açın
Girmek istiyorum salmıyor gurbet

Bu hasretlik sona ermezse eğer
Benim özlemlerim artarak sürer
Bütün hayallerim Çetmi'ymiş meğer
Silmek istiyorum salmıyor gurbet

Çetmi'liler için bugün çok farklı
Dışarıda kalanın orada aklı
Gelmek isteyip te gelmeyen haklı
Gezmek istiyorum salmıyor gurbet

Şu gönlüm uzakta çok hasret çeker
Şimdi oralarda olmalıydım der
Gelemeyenlerin yanıktır bağı
Dönmek istiyorum salmıyor gurbet

Dostluklar kurulup kalpte yerleşsin
Gönüllerinize sevgi yerleşsin
Hoşgörü duygusu iyice pekişsin
Demek istiyorum salmıyor gurbet

Bugün hasret bana zehrini kustu
Çetmi'de bıraktık ahıbabı dostu
Uçurumharman'a gölgeye postu
Silmek istiyorum salmıyor gurbet

Fırsatlar vardı da ben mi gelmedim
Çetmi'de olmaya hayır mı dedim
Sizlerle olmayı ne çok istedim
Dönmek istiyorum salmıyor gurbet

Gönlümüz neşeyle sevgiyle dolsun
Çetmi'liler günü gayeyi bulsun
Niğmetullahı neden üzüliyorsun
Gitmek istiyorum salmıyor gurbet

Niğmetullah Uçar
Korkuteli
20.08.1998

HABERLER

HABERLER

VAKIF TOPLANTISI

Çetmililer Vakfı Yönetim ve Denetim Kurullarının seçimi gayesiyle yapılan toplantı Vakfımızın merkezinde 12.12.1998 günü gerçekleştirildi. Her iki yılda bir yenilenen toplantıya Bursa, İzmir, Ankara, Antalya, Konya, ve Kasabamızdan hemşherlerimiz iştirak etti.

Verilen teklif üzerine, divan başkanlığına Abdurrahman Önder, katip üyeliklere Hasan Akkoca ve Mustafa Yıldızhan getirildi.

Vakfın faaliyet raporu Vakıf Başkanı İbrahim Tıkır tarafından okundu. Diğer gündem maddeleri Çetmi'lilere yaraşır bir düzen ve ahenk içerisinde görüşüldü ve yeni yönetimin tekrar eski kuruldan oluşturulması kararlaştırıldı.

Yeni Yönetim Kurulu: İbrahim Tıkır, Mehmet Balcı, Ramazan Ayvat, Hasan Uysal ve Mustafa Akkocadan oluştu.

Vakıf kurucular kurulunun aldığı önemli bir karar ise, tüzük değişikliğine gidilerek, bundan sonra vakıf yönetimini belirleyecek kurucular kurulu üyelerimizin 21 kişiden oluşması ve seçimi bu 21 kişinin yapmasıydı. 21 kişinin belirlenmesi ise vakıf kurucuları ve oluşturulan yeni yönetim kurulu üyeleri tarafından seçilecek.

**ÇETMİLİLER EĞİTİM KÜLTÜR VE
YARDIMLAŞMA VAKFI 1996-1997
YILI FAALİYET RAPORU**

Sayın üyelerimiz, Çetmililer Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı değerli hehşherlerimiz arasında birlik ve beraberliği sağlamak, gerekli iletişim araçlarını kullanarak, gerek Çetmi'de gerekse Çetmi dışında yaşayan hemşherlerimiz arasında gönül birliği içerisinde yardımlaşan, birbirini seven sayan, hoşgörüyü elden bırakmayan insanları bir araya getirmek için çalışmalarına devam etmektedir.

Ağustos 1996'dan bu yana vakfımızın faaliyetleri olarak her yıl Ağustos ayının son haftası güzel beldemiz Çetmi'de Çetmililer sevgi ve hoşgörü günü düzenlenmiştir. Bu yılki Çetmililer günü Cumhuriyetimizin 75. yılı kutlamaları ile birlikte yapılmıştır. Bu yöremizde

ilk defa düzenlenen bir gün olmasından dolayı diğer belde ve bölgelere örnek teşkil etmiştir. Bu ise Çetmililerin bir başarısıdır.

Çetmi'de yetişen veya Çetmi kökenli olupta dışarıda yaşayan hemşherlerimizin üniversitede okuyan çocuklarına Ekim-Haziran ayları arasında karşılıksız burs verilmektedir. Bu burs miktarı aylık 1996-1997 öğretim yılı için 2.000.000 TL. 1997-1998 öğretim yılı için

4.000.000 TL. 1998-1999 öğretim yılı için 8.000.000 TL.'dir. Bu yıl 29 öğrenciye burs verilmektedir.

Çetmi'nin dağları eskiden ormanlıktı. Bunu hepimiz bilmekteyiz. Şimdi bu ormandan mahrum vaziyetteyiz. Onun için Çetmi'de Vakfımızın öncülüğünde belediyemiz ile beraber halkla kaynaşarak ağaçlandırma seferberliği başlatılmıştır. Seki de bir ağaçlandırma alanı oluşturulmuş ve 15 Mart 1998 Pazar günü ağaçlandırma şöleni düzenlenmiştir. Tema Vakfı yetkilileriyle ağaçlandırma konusunda görüşmelerimiz olmuştur. Dikilen çam fidanla-

rı Çevre İl Müdürlüğü ve Orman Fidanlık Müdürlüğünden karşılanmıştır. Bu arada halkımıza fidan dağıtılmıştır.

Ülkemizde çok az vakıf veya gönüllü kuruluşun başarabildiği okul yapma kampanyasında biz Çetmililer Eğitim Kültür ve Yardımlaşma Vakfı olarak kasabamızdaki yeni ilkokul üzerine bir kat çıkararak Milli Eğitim'e bağışlamışızdır. Bunun 1998 mali yılı birim fiyatı 40 milyar TL. civarındadır.

Hemşehrilerimiz arasında yardıma muhtaç olan bazı kimselere imkanlar ölçüsünde yardım yapılmıştır. Bu yardımlar nakdi yardımlardır. Ve devamda edecektir.

Vakfımız. Hemşehrilerimiz arasında birlik ve beraberliği sağlamak, diyalogu geliştirmek ve halkı aydınlatmak gayesiyle Çetmi'nin Sesi, gözü, kulağı, nabızı dergisini yayın hayatına geçirmiştir. Bu dergi sizlerin sahip çıkması ve vakfımızın gayret ve desteğiyle büyük bir boşluğu dolduracaktır.

Vakıf olarak yılbaşlarında takvim bastırıp

hemşehrilerimize ücretsiz dağıtılmıştır. 1999 yılı içinde takvim bastırma çalışmalarımız devam etmektedir.

Çevre İl Müdürlüğüne çam fidanı ve geniş yapraklı ağaç (Badem fidanı) temini için müracaatta bulunulmuştur. Olumlu cevap alınmış olup, huzurlarınızda ilgili müdürlüklere teşekkür ederiz.

Sevgi ve azimle devam edeceğimizi bildirir saygılarımızı sunarız.

Çetmililer Eğitim Kültür ve Yardımlaşma Vakfı Yönetim Kurulu

Başkan: İbrahim Tıkır

Üyeler : Hasan Uysal Mehmet Balcı Ramazan Ayvat

YAĞARDIÇ ALANINA SU: Yağardıç alanına daha önce belirttiğimiz çalışmalar neticesi su getirilerek çeşme yapıldı. Bütün canlıların hayat kaynağı olan su, Yağardıç alanını yeşillendirecek ve kurt kuş oradan nasiplenecek. Su hayrı hususunda birbiri ile yarışan halkımızın gayretleri her türlü takdire şayandır.

TRAFİK KAZASI

Antalya'da bulunan hemşehrimiz Mehmet KARACA, Yusuf GÜVEN ve Ali KARADUMAN trafik kazası geçirdi. Çevre yolu, havaalanı karşısında meydana gelen kazada hemşehrilerimizin içinde bulunduğu araç büyük hasar gördü. Yusuf Güven'in bir kaburga kemiği kırılmıştır. Hemen hastahaneye kaldırılan hemşehrimizin sağlık durumu iyidir. Kendilerine geçmiş olsun diyoruz.

AYİBOĞAZI ŞEHALESİNE YOL

Yöremizin önemli tabii güzelliklerinden olan Ayıboğazi Şehalesine yol yapımı tamamlanarak hizmete açıldı. Yol, belediye başkanımız Mehmet Balcı'nın girişimleriyle köy hizmetleri tarafından yapıldı. Yol yapımı esnasında Çetmili hemşehrilerimizin de katkıları oldu.

Yeni cami önündeki pazar yeri, parke taşı ile döşendi. Yapılan çalışma ile Çetmi yeni bir güzellik kazandı.

ASARCIĞ'A ELEKTRİK

ENERJİSİ GELDİ

Dergimizin beşinci sayısında duyurduğumuz ve eski belediye başkanımız Yusuf Yerli-

kaya'nın girişimleri ile başlatılan çalışmalar neticesi, ileride Çetmi için büyük faydalar temin edilecek elektrik enerjisi asarcık mevkiine verilmeye başlandı.

Elektrik enerjisinin gelmesi ile birlikte Bolay alanı mevkiinde arazisi olan hemşehrilerimiz çeşitli meyve fidanı dikimine başladı.

VEFAAT EDENLER

(Cennetin) Abdullah Yıldırım'ın hanımı Ayşe Yıldırım vefaat etti.

Şükrü Korkmaz'ın hanımı vefaat etti.

Ölenlere Allah cc'den rahmet diliyoruz.

EVLENENLER

Merhum Mustafa Eski'nin oğlu Hüseyin Eski, Hüseyin Akkoca'nın kızı ile,

Mahmut Semerci'nin oğlu Aytakin Semerci, Celil Akboğa'nın kızı ile,

Dal Mustafa'nın oğlu Ahmet Dal, Mehmet Solmaz'ın kızı ile,

Antalya'da bulunan Baki Darcan'ın oğlu, Haydar Güçlü'nün kızı ile,

Konya'da bulunan Ramazan Yeşil'in kızı Hilal Yeşil, Konya'ya bağlı Başarakavak kasabasından Ömer Eroğlu ile 29 Kasım

1998'de,

Yusuף Coşkun'un oğlu Hasan Baki Coşkun, Kerim Yeşil'in kızı Anakız Yeşil ile,

Alim Karaduman'ın oğlu Mehmet Karaduman Konya'da .

Ömer - Hilal Eroğlu

Hüseyin Bozdoğan'ın oğlu Ali Bozdoğan, Hüseyin Çağlar'ın kızı ile,

Fransa'da işçi olarak çalışan hemşehrimiz Mehmet Semerci'nin kızı Safiye Semerci Bozkırlı Mehmet... ile evlendi.

EVLİ ÇİFTLERE ALLAH'TAN SAADETLER DİLİYORUZ.

Okuyucularımızla Başbaşa

Ömer Aslan -Denizli- Göndermiş olduğunuz şiirleri aldık... Şiirlerinizi kısa ve öz , anlamlı ifadelerle bezerseniz daha iyi olur kanaatindeyiz. "Eski günlerde Çetmi" şiirinizden bir bölümünü yayınlıyoruz... Selamlar....

**İnsanlar boğazdan geçemezdi.
Gedik'ten Darözünden giderlerdi.
Kimisi ayağı kayar düşerdi.
Kimisi çırpınarak can verirdi.**

**Yalçın kayalıklardan aş aşı
Varırlardı sonunda harmana
Çocuklar bir yandan ağlar
Ana yüreği bir yandan sızlar
Ömer ASLAN**

Tan Doğan -Balıkesir- Dergimiz hakkındaki eleştirileriniz için teşekkürler... Reklamlar ve postalamaya hususundaki eleştirilerinize aynı mektupla kendiniz cevap vermişsiniz, Onun için bu hususlara temas etmiyoruz.

"İki konuyu imlemek istiyorum" diyorsunuz,

"Birincisi derginin söylemi, ikincisi dili. Söylemde tutuculuğu, dinselliği, inaksallığı...Dil olgusuna gelince Arapça, Farsça onca sözcük var ki, hangi birine yer vermeli, bilemiyorum..." diyerek kullandığımız dilin sizce, öz Türkçe, Sizin deyiminizle "dilsel duyarlık" olmasını istiyorsunuz...

Söylersiniz "tutuculuk" "dinsellik" ne demek ?

- "İnaksallık" şeklinde ifade ettiğiniz kelimeyi hiç mi hiç anlamadık. İşte buraya yazıyoruz. Eminiz kullandığınız bu kelimeyi sizden başka anlayan yoktur...

" Dinsellik" ten maksudınız, bu halkın mukaddes saydığı değerlerse, size peşinen bildirelim ki, biz o mukaddes değerlere yürekten bağlıyız..." Sağ elime güneşi, sol elime ayı verseniz, ben yine bu yoldan dönmem" diyen bir Peygamberin çizdiği yol ne ? Biraz onu merak ediniz ?

Dilimiz, yaşayan Türkçe'dir ve halkın dilidir...

" Düşüncü, imlemek, inaksallık, yazın, ekin, yaymaca olası,us, erekleme, duyusal..." bunlar da sizin kullandığınız kelimeler... Mektubunuzda "evrensellik"ten bahsediyorsunuz... Evrensellik, dilde ırkçılıkla olmaz. Bunu böylece bilirsiniz... Selamlar.

Sabahattin Güçlü-İstanbul- gönderilmesine rağmen son sayı elinize ulaşmamış. Tekrar gönderdik. Selamlar.

NOT : Okuyucularımızın eleştiri mektuplarını bekliyoruz.

KON-PA TEKSTİL

San. Tic. Ltd. Şti.

Hüseyin YILDIZ

Cep Tel : (0.532) 616 62 31

Ev : (0.242) 326 11 32

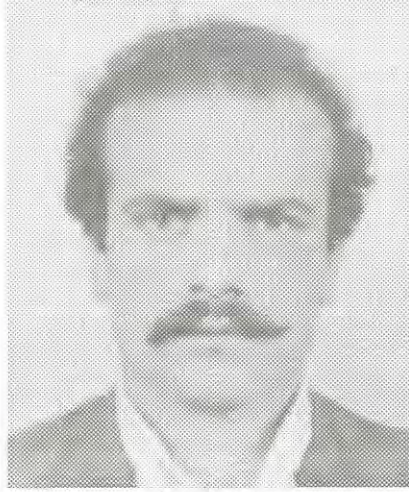
Fadime Yeşil, Mustafa Yeşil, Ahmet Yeşil

Fadime Arı, Sarıali

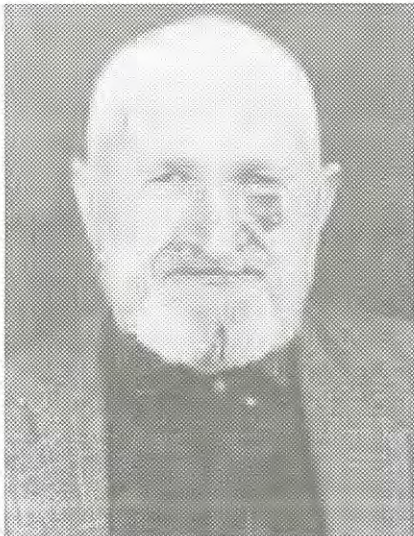
Döşü Ahmet'in kardeşi
Mustafa Semerci

Hasan Arı

Yüksel Arı

Mehmet Uysal (Değirmenci)

*Geldi geçti ömrüm benim
Şol yel esip geçmiş gibi
Hele bana şöyle geldi
Şol gözü yumup açmış gibi*

*İş bu söze Hak tanıktır
Bu can gövdeye konuktur
Bir gün ola çıka gide
Kafesten kuş uçmuş gibi*

*Miskin âdem oğlanını
Benzetmişler ekinciye
Kimi biter kimi yeter
Yere tohum saçmış gibi*

*Bu dünyada bir nesneye
Yanar içim göynür özüm
Yiğid iken ölenlere
Gök ekini biçmiş gibi*

*Bir bastaya vardın ise
Bir içim su verdin ise
Yarın anda karşı gele
Hak şarâbın içmiş gibi*

*Bir miskini gördün ise
Bir eskice verdin ise
Yarın anda sana gele
Hak libâsın biçmiş gibi*

*Yûnus Emre bu dünyada
İki kişi kalır derler
Meğer Hızır İlyas ola
Âbı hayal içmiş gibi*

Yunus Emre

1. CİLT İÇİNDEKİLER

1. SAYI

Selam ile.....	2-3
Karaca (Zeynepoğulları) Seceresi	4
Çetmi Tarihine Mukaddeme	5
Çetmi'nin Durumu / Kerim Bozdağ.....	6-7-8
Köylü Kadını Şiir.....	9
Mehmet Özel.....	10-12
Çetmi Özlemi- Şiir- Niğmetullah Uçar	13-15
Abrurrahman Önder'le Başbaşa	16-18
Dış Ülkelerde Çalışan Çetmililer	19
Ne Güzeldir Müslümanlar-Erdem Beyazıt	20
Çetmi'ye Hizmet Etmiş Belediye Başkanları	21
Belediye Başkanı Mehmet Balcı ile söyleşi.....	22-23
Şiir/Dr. Ali Özel	24
Hatıra/Ahmet Karaduman'dan.....	25
Kaşıkçı Ali Rıza Efendi (R.A.).....	26
Aldanma Bu Dünyaya/Şiir A. Rıza Kaşıkçı.....	27
Gıybet.....	28

2. SAYI

Çetmi'nin Sesinden/İbrahim TIKIR.....	2
Selam İle.....	3
Vakıf Yönetim Kurulu Üyeleri	4
Çetmi'nin Durumu/Kerim BOZDAĞ	5-6
Hasan Çilek'le Röportaj	7-8-9
Özledim/Şiir Niğmetullah UÇAR	10-11
Hatıpta Hoca-Nurettin ÖZEL-Mümin YAZICI.....	12-13
İbrahim TIKIR'la Başbaşa	14-15
Hatıra-Ahmet YEŞİL'DEN	16-19
Çetmi İlköğ.Müdü. Rafet ÜNLÜ ile	20
Bizim Eller/Şiir/Ahmet AKA	21
Hadimi Hazretleri	22
Çetmililer Vakıf Senedi	23-26
Çocuk Sayfası	27
Kapari-M. Akif AVCI	28
97-98 Öğr. Yılında Üniv. Gençlerimiz	29
Haberler	30-32
Yurt Dışında Y.Çetmililer	33
Geçmişte Yaşayıp Vefat Edenler	36

3. SAYI

Çetmi'nin Sesinden İbrahim TIKIR.....	2
Selam İle.....	3
Durum -Kerim BOZDAĞ	4-5
A.Durmazla Başbaşa	6-7
Boğazdaki Kurban Mehmet ASLAN.....	8-9
Sorumluluk Duygusu	10-11
Yusuf YERLİKAYA ile Röportaj	12-16
İz Birakanlar Mehmet ASLAN	17-18
Şiir/Halis YAZICI.....	19
Vakıf Kültürümüz Abdurrahman ÖNDER.....	20-21
Ramazan AYYAT'la Röportaj	22-23
Soyadı Kaybolan Büyüklerimiz	25-26
Çetmili Kadınlar	27-28
Şiir/Ali Rıza KAŞIKÇI.....	29
Haberler	30
Yurtdışı Sayfası.....	31
Geçmişimiz	32

4. SAYI

Çetminin Sesinden/İbrahim TIKIR.....	2
--------------------------------------	---

Selam İle.....	3
Gör Yayılamızı.....	3
Durum/Kerim BOZDAĞ	4
Bursa/Kerim BOZDAĞ	5
Çetmililer Bursa'da Toplandı.....	6-7
Kerim TIKIR'la Başbaşa	8-9
Cennet Vatanın Süsü/Mehmet BALCI	10
Hatıra/Mehmet ŞEVİK	11-12
M.Emin Bakdemir'le Röportaj	13
Piknik Şöleni.....	14-15
Şiir/Mehmet KARACA	16
Hikaye/Kerim BOZDAĞ	17
Basında Çetmi.....	18
Çocuk Sayfası	19-20
Başarılı Şiirler.....	21
Bunları Biliyormusunuz	22
Haberler	23-24
Hikaye/Ahmet AKA	25
Geçmişimiz	27

5. SAYI

Çetmi'nin Sesinden /İbrahim TIKIR.....	2
Selam İle.....	3
Durum/Kerim BOZDAĞ	4
Çetmililer Günü Kutlandı	5-12
Güzel İnsanların Beldesi Zeki OĞUZ.....	13-16
Basında Çetmi.....	17
Şiir/Tan DOĞAN	18
İçimizden Biri/A.Bircan.....	19
Sağlık Köşesi	20-21
Haberler	22
Şiir/N.UÇAR	23
Derler Ki O Gün- Kerim BOZDAĞ	24
Kadınlarımız	25
Çocuk Sayfası	26
Geçmişimiz	27
Bir Hak Aşığı/Kerim GÜVEN	28
Avcılara Şiir/ Kerim GÜVEN	29
Haberler	30

6. SAYI

Çetmi'nin Sesinden/İbrahim TIKIR.....	2-3
Selam İle.....	4
Eğitim ve Öğretim/Kerim BOZDAĞ	5
Üni. Öğrencilerimiz	6
Bilgiler Belgeler	7
Kardeşlik/Mehmet BALCI	8
Ben ki/Nurettin ÖZEL.....	9-12
Ali ÖZEL'le Başbaşa.....	13-15
Senden Utanıyorum/Ahmet AKA.....	16
Çetmi'de Kadın/S. İzzet ÇAĞLAR.....	17
Tesettür/Pınar USLAN	18
Ramazan	19
Sağlık/Dr. Ali ÖZEL.....	20
Aile/Delikerimler/Dr. Ali ÖZEL	20-21
Çocuk Sayfası	22-23
Salmıyor Gurbet/N. UÇAR.....	24
Haberler	25-27
Kaybolan Şiir/Cahit ZARİFOĞLU	28
Okuyucularımızla	29
Beldelerimiz/Alıntı	30
Geçmişte Ölenler.....	31

1986'da Çetmi

ÖZ-EL

DEKORASYAN-İNŞAAT TİC. LTD. ŞTİ.

Ahmet Özel

★ Alçıpan Asma Tavan ★ Sütun ★ Taşyünü Asma Tavan
★ Kartonpiyer ★ Restorasyon ★ Dekorasyon ★ Kemer - Pano

Adres : Nişantaşı Mah. Kalemkar Sk.
Nişantaşı Sit. 9/D Selçuklu/KONYA

Tel. : 0.332. 237 57 55

Fax.: 0.332. 237 57 54

Cep Tel.: 0.542. 214 43 97

ROTATİF

MATBAACILIK VE AMBALAJ SAN. TİC. A.Ş.

1987 yılından bu yana ülkemiz ve dünya ambalaj sektörüne hizmet vermekte olan Rotatif Ambalaj A.Ş., Ankara - Adana çevreyolu üzerinde 10.000 m2 arazi üzerinde kurulu bulunan modern fabrika binası ve sosyal tesisleri ile bir kompleks özelliğini taşımaktadır.

Bir adet altı renk, bir adet dört renk tıfdruk baskı makinası, solventsiz laminasyon makinası, üç adet dilmek makinası ve bu makinalara tamamlayıcı ünitelerden oluşan makina parkı çağın gerektirdiği bütün teknolojik özelliklere sahiptir .

Rotatif Ambalaj başarısının ancak ekip çalışması ile mümkün olacağı prensibini benimsemiş, idari personelden imalata, imalattan satışa kadar tamamı ile profesyonel bir kadro kurmuştur.

Üretim konusunu teşkil eden; bisküvi, kraker, çikolata, gofret, kuruyemiş, bakliyat, helva, kurukahve ve şekerleme ambalajlarını uzman personeli, modern makina ve teçhizatı ile dünya standartlarında üretmektedir.

*Tüm Hemşehrilerimizin mübarek Ramazan Bayramlarını
Tebrik Ederim.*

Hasan Uysal

ADRES/Adress: Ankara - Adana Çevre Yolu 4. Km. KONYA - TÜRKİYE
Tel : +90.332.355 44 90 (10 Hat/10 Lines) Fax : +90.332.355 45 76 - 355 45 77
E-Mail: hasanuysal @ hotmail.com